VIDMANTAS EITUTIS

KARIO INDIVIDUALIŲ ĮGŪDŽIŲ TOBULINIMO VADOVAS

Granatos metimas

Atramos naudojimas

Priedangų naudojimas

Kario koviniai veiksmai su ginklu gulint

Kario koviniai veiksmai su ginklu tupint, priklaupus ir sėdint

Kario koviniai veiksmai su ginklu stovint

VIDMANTAS EITUTIS

KARIO INDIVIDUALIŲ ĮGŪDŽIŲ TOBULINIMO VADOVAS

GENEROLO JONO ŽEMAIČIO
LIETUVOS KARO AKADEMIJA

VIDMANTAS EITUTIS

KARIO INDIVIDUALIŲ ĮGŪDŽIŲ TOBULINIMO VADOVAS

Vilnius
2023

Bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos integralios bibliotekų informacinės sistemos (LIBIS) portale ibiblioteka.lt

Leidinio autorius – ats. mjr. Vidmantas Eitutis
Atsakingasis redaktorius – plk. Ričardas Dumbliauskas

© Vidmantas Eitutis, 2023
© Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademija, 2023

ISBN 978-609-8277-33-3 (print)
ISBN 978-609-8277-34-0 (online)

TURINYS

ĮŽANGA ..... I 7

METODINĖS REKOMENDACIJOS ..... I 9

1 dalis. KARIO KOVINIAI VEIKSMAI SU GINKLU STOVINT (AUKŠTOJI DIMENSIJA)

1.1. STEBĖJIMO IR ŠAUDYMO PADĖTYS STOVINT ..... I 1-1

1.1.1. Parengties padėtis stovint ..... I 1-1

1.1.2. Parengties padėtis stovint ginklą laikant vamzdžiu į viršų ... I 1-3

1.1.3. Kovinė padėtis stovint ..... I 1-5

1.1.4. Aukštoji parengties padėtis stovint ..... I 1-7

1.1.5. Ginklo atramos keitimas kovinėje padėtyje stovint ..... I 1-9

1.2. ŠAUDYMO SEKTORIŲ KEITIMAS STOVINT ..... I 1-11

1.2.1. Šaudymo sektoriaus keitimas į kairę stovint ..... I 1-11

1.2.2. Šaudymo sektoriaus keitimas į dešinę stovint ..... I 1-13

1.2.3. Šaudymo sektoriaus keitimas į užnugarį stovint ..... I 1-15

1.3. JUDĖJIMAS STAČIOMIS ..... I 1-17

1.3.1. Judėjimas stačiomis trumpu atstumu ..... I 1-17

1.3.2. Judėjimas stačiomis vidutiniu atstumu ..... I 1-18

1.3.3. Judėjimas stačiomis tolimu atstumu ..... I 1-20

2 dalis. KARIO KOVINIAI VEIKSMAI SU GINKLU TUPINT, PRIKLAUPUS IR SĖDINT (VIDURINIOJI DIMENSIJA)

2.1. STEBĖJIMO IR ŠAUDYMO PADĖTYS TUPINT ..... I 2-1

2.1.1. Parengties padėtis tupint ..... I 2-1

2.1.2. Kovinė padėtis tupint ..... I 2-3

2.2. ŠAUDYMO SEKTORIŲ KEITIMAS TUPINT ..... I 2-5

2.2.1. Šaudymo sektoriaus keitimas į kairę (dešinę) tupint ..... I 2-5

2.2.2. Šaudymo sektoriaus keitimas į užnugarį tupint ..... I 2-7

2.3. STEBĖJIMO IR ŠAUDYMO PADĖTYS PRIKLAUPUS ..... I 2-9
2.3.1. Parengties padėtis priklaupus ..... I 2-9
2.3.2. Kovinė padėtis priklaupus ..... I 2-11
2.3.3. Kovinė padėtis priklaupus judant ..... I 2-12
2.3.4. Atraminio kelio keitimas priklaupus ..... I 2-14
2.4. ŠAUDYMO SEKTORIŲ KEITIMAS PRIKLAUPUS ..... I 2-16
2.4.1. Šaudymo sektoriaus keitimas į kairę priklaupus ..... I 2-16
2.4.2. Šaudymo sektoriaus keitimas į dešinę priklaupus ..... I 2-18
2.4.3. Šaudymo sektoriaus keitimas į užnugarį priklaupus ..... I 2-20
2.5. STEBĖJIMO IR ŠAUDYMO PADĖTYS SĖDINT ..... I 2-22
2.5.1. Parengties padėtis sėdint ..... I 2-22
2.5.2. Kovinė padėtis sėdint ..... I 2-24
2.6. JUDĖJIMO BŪDAI PRIKLAUPUS ..... I 2-26
2.6.1. Ropojimas ..... I 2-26
2.6.2. Ropojimas remiantis viena ranka ..... I 2-28

3 dalis. KARIO KOVINIAI VEIKSMAI SU GINKLU GULINT (ŽEMOJI DIMENSIJA)

3.1. STEBĖJIMO IR ŠAUDYMO PADĖTYS GULINT ..... I 3-1
3.1.1. Parengties padėtis gulint iš parengties padėties stovint ..... I 3-1
3.1.2. Kovinė padėtis gulint ..... I 3-5
3.1.3. Kovinė padėtis gulint iš parengties padėties priklaupus ..... I 3-6
3.1.4. Kovinė padėtis gulint ant nugaros ..... I 3-10
3.1.5. Kovinė padėtis gulint ant nugaros pusiau šonu ..... I 3-12
3.1.6. Kovinė padėtis gulint ant dešiniojo šono ..... I 3-14
3.1.7. Dėtuvės keitimas gulint ..... I 3-16
3.1.8. Kuprinės nusiėmimas ir užsidėjimas gulint ..... I 3-19
3.2. ŠAUDYMO SEKTORIŲ KEITIMAS GULINT ..... I 3-23
3.2.1. Šaudymo sektoriaus keitimas į kairę (dešinę) gulint ..... I 3-23
3.2.2. Šaudymo sektoriaus keitimas į užnugarį gulint ..... I 3-25

3.3. JUDĖJIMO BŪDAI GULINT ..... I 3-27
3.3.1. „Leopardo“ šliaužimas ..... I 3-27
3.3.2. „Leopardo“ šliaužimas, kai ginklas po kariu ..... I 3-29
3.3.3. „Katės“ šliaužimas ..... I 3-31
3.3.4. „Kačiuko“ sėlinimas ..... I 3-33
3.3.5. Šliaužimas ant šono ..... I 3-37
3.3.6. Šliaužimas ant nugaros ..... I 3-39
3.4. ŠAUDYMO POZICIJŲ KEITIMAS GULINT ..... I 3-41
3.4.1. Šaudymo pozicijos keitimas šliaužiant į kairę (dešinę) ..... I 3-41
3.4.2. Šaudymo pozicijos keitimas į kairę (dešinę) šliaužiant remiantis alkūnėmis ..... I 3-43
3.4.3. Ridenimasis ..... I 3-45
3.4.4. Kovinės padėties keitimas iš padėties gulint ant nugaros į gulint ..... I 3-47

4 dalis. PRIEDANGŲ NAUDOJIMAS

4.1. STEBĖJIMO IR ŠAUDYMO PADĖTYS NAUDOJANT PRIEDANGĄ ..... I 4-1
4.1.1. Kovinė padėtis stovint už priedangos trumpai stebėti ..... I 4-1
4.1.2. Kovinė padėtis stovint už priedangos pasiruošus atakai ..... I 4-3
4.1.3. Kovinė padėtis stovint už lango angos tipo priedangos ..... I 4-5
4.1.4. Kovinė padėtis priklaupus už priedangos ..... I 4-8
4.1.5. Kovinė padėtis gulint ant šono už priedangos ..... I 4-10
4.1.6. Kovinė padėtis pusiau gulomis už priedangos ..... I 4-12
4.1.7. Kovinė padėtis gulint už priedangos ..... I 4-14
4.2. PRIEDANGOS NAUDOJIMAS JUDANT ..... I 4-15
4.2.1. Judėjimas iš už priedangos ..... I 4-15
4.2.2. Sektoriaus stebėjimas iš už priedangos stovint ..... I 4-17
4.2.3. Sektoriaus stebėjimas iš už priedangos priklaupus ..... I 4-19

5 dalis. ATRAMOS NAUDOJIMAS

5.1. HORIZONTALIOSIOS ATRAMOS NAUDOJIMAS .....I 5-1
5.1.1. Kovinė padėtis stovint naudojant horizontaliąją atramą.....I 5-1
5.1.2. Kovinė padėtis priklaupus naudojant horizontaliąją atramą.....I 5-4
5.1.3. Kovinė padėtis sėdint naudojant horizontaliąją atramą.....I 5-6
5.2. VERTIKALIOSIOS ATRAMOS NAUDOJIMAS .....I 5-8
5.2.1. Kovinė padėtis stovint naudojant vertikaliąją atramą iš kairės .....I 5-8
5.2.2. Kovinė padėtis priklaupus naudojant vertikaliąją atramą iš kairės.....I 5-10
5.2.3. Kovinė padėtis sėdint naudojant vertikaliąją atramą iš kairės.....I 5-11
5.2.4. Kovinė padėtis stovint naudojant vertikaliąją atramą iš dešinės .....I 5-13
5.2.5. Kovinė padėtis priklaupus naudojant vertikaliąją atramą iš dešinės .....I 5-15
5.2.6. Kovinė padėtis sėdint naudojant vertikaliąją atramą iš dešinės .....I 5-17

6 dalis. GRANATOS METIMAS.....I 6-1

6.1. GRANATOS METIMAS IŠ UŽ PRIEDANGOS .....I 6-1
6.2. GRANATOS METIMAS GULINT.....I 6-3

PABAIGAI .....I 6-6

Tai, ko išmokė Vidmantas, ne kartą man ir mano ginklo broliams išgelbėjo gyvybes.

Ukrainos ginkluotųjų pajėgų
ltn. Dmitro Kaitaniuk'as („Michas")

ĮŽANGA

Karys kovodamas mūšio lauke siekia nugalėti ir išgyventi. Žmogiškųjų galimybių praplėtimui, kovingumui, patogumui ir išgyvenamumui padidinti pasitelkiami šiuolaikinių technologijų laimėjimai, skiriamos didžiulės lėšos karinei technikai, ginkluotei ir įrangai, apsaugos priemonėms, individualiosios ekipuotės sistemoms, aprangai ir avalynei, užtikrinančiai kariui skiriamų taktinių užduočių vykdymą įvairiomis orų sąlygomis, tačiau pagrindiniai veiksniai kovos lauke – kario fizinis parengtumas ir jo profesiniai įgūdžiai. Šie įgūdžiai yra svarbiausia ir mažiausiai lėšų reikalaujanti dedamoji, leidžianti ne tik atlikti užduotis, bet ir išgyventi.

Kiekvienas karys pėstininkas pirmiausia yra šaulys, todėl jis turi būti įgijęs bazinių šaudybos, judėjimo, ryšio palaikymo, išgyvenimo ir išsilaikymo kovos lauke žinių bei praktinių įgūdžių. Šie įgūdžiai suteikia kariui gebėjimų kovoti grupėje ar karinio vieneto sudėtyje ir yra vieneto kovinės galios dedamoji.

Pėstininkų individualiųjų įgūdžių formavimas yra individualiojo ir kolektyvinio rengimo pagrindas karinio rengimo pratybų ir taktinių mokymų metu. Įgūdis – labai gerai išmoktas, automatiškas veiksmas, kurio elementų nebereikia sąmoningai kontroliuoti. Jis įgyjamas kartojimu. Įgūdžiui lengviau susidaryti padeda motyvacija, mokymosi pažanga ir dažna praktika (angl. *skill*) (Lingvodidaktikos terminų žodynas, 2012).

Karių individualieji įgūdžiai labiau sietini su šešiomis karybos funkcijomis nei su karinio rengimo disciplinomis. Pavyzdžiui, kalbant apie kario išgyvenamumo įgūdžius, reikėtų išvardyti kelias

mokymo disciplinas, kurių pratybų metu jie formuojami: fizinis rengimas, inžinerinis rengimas ir maskuotė, pirmosios pagalbos teikimas, taktika ir šaudyba, vietovės stebėjimas ir gebėjimas joje orientuotis, priešo ginklų sistemų ir kovos technikos bei šaudmenų poveikio žinojimas, maisto gaminimas, laikinosios pastogės įrengimas ir kt. Naujų individualiųjų įgūdžių poreikis formuojamas įvertinus ir adaptuojant naujausių karinių konfliktų patirtį bei pasitelkiant tinkamą karių ir karinių vienetų rengimo metodiką.

Leidinio tikslas yra akcentuoti aukštesniojo lygmens karių individualiųjų įgūdžių svarbą, kurių nesuformavus neįmanoma vykdyti individualių užduočių pagal nustatytus jų atlikimo standartus (IUAS). Leidinyje aprašyti veiksmai ir jų vykdymo tvarka bei būdai nėra nustatytų standartų pakaitalas, o metodinė pagalba karinio rengimo instruktoriams ir karinių vienetų vadams. Jame pateikiama Ukrainos ginkluotųjų pajėgų patirtis, taikyta Rusijos–Ukrainos kariniame konflikte (2014–2022). Pateikiamos padėtys ir judėjimo pratimai naudotini abiem karių lytims, aprašymai skirti dešiniarankiams, tad kairiarankiams reikia keisti tam tikrų pratimų puses.

Leidiniu tikimasi atkreipti dėmesį į karių pradinio rengimo segmentą, sulaukti specialistų diskusijų, argumentuotų pastabų ir pasiūlymų.

Dėkoju už parodytą kantrybę „projekto varikliui“ plk. Ričardui Dumbliauskui, už turinio ir karybos terminijos redagavimą ats. plk. Jurgiui Norgėlai, nuotraukų autoriui Eimantui Geniui ir nenuilstamam pagalbininkui kariūnui Lukui Adomaičiui, taip pat visiems prisidėjusiesiems.

Skiriu stipriai Lietuvai.

*Amat victoria curram.**

Pagarbiai
ats. mjr. Vidmantas Eitutis („Ulonas“)

**Pergalė mėgsta pasirengimą.*

METODINĖS REKOMENDACIJOS

Karys kovodamas pėsčiomis gali veikti (gintis ir (ar) atakuoti su šaunamuoju ginklu rankose) iš trijų patogių pozicijų: aukštosios (stovėdamas), viduriniosios (priklaupęs, tupėdamas, sėdėdamas) ir žemosios (gulėdamas). Pagrindiniai reikalavimai rengiant karius kautis, priklausomai nuo aplinkybių (fizinio ir moralinio parengtumo, nuovargio, priešo ugnies tankio, reljefo, priedangų ir t. t.), yra:

1. Užtikrinti aplinkinių saugumą, tai yra būtinas:

1.1. ginklo saugos (nuleistuko, saugiklio, ginklo vamzdžio krypties kontrolės) ir ginklo eksploatacinių sąlygų užtikrinimas;

1.2. saugaus ginklo valdymo judėjimo metu užtikrinimas.

2. Užtikrinti savo saugumą, t. y.:

2.1. judėti išvengiant traumų;

2.2. judėti ergonomiškai, t. y. judant naudoti kuo mažiau energijos;

2.3. vadovautis judesių ir jų įsisavinimo paprastumo rekomendacijomis;

2.4. išnaudoti maksimalų ergonomiškumą ir funkcionalumą;

2.5. mažinti savo, kaip potencialaus taikinio, pažeidžiamumą keičiant veikimo būdus ir greitį.

Kiekvienas leidinyje aprašytas kario veiksmas struktūruotas.

Naudojimas – tai teiginiai, nusakantys kario veiksmo naudojimo sąlygas ir aplinkybes.

Pradinė padėtis – aprašoma pirminė padėtis, nuo kurios pradedami kiti veiksmai.

Parengties padėtis yra skirta budėti, stebėti – iš jos galima greitai pereiti į kovinę padėtį.

Kovinė padėtis yra skirta kautis.

Iliustracijos – veiksmų atvaizdavimas nuosekliai iš kairės į dešinę. Veiksmų vaizdo įrašai pateikiami atskiroje laikmenoje, taip pat juos galima rasti „YouTube“ kanale, nuskaičius prie nuotraukų pateiktus QR (greito atsakymo) kodus.

Pastabos – detalės, į kurias atkreiptinas dėmesys, rekomendacijos, su saugumu susiję reikalavimai.

Rekomendacijos:

1. Išsamiai susipažinti su veiksmų aprašymais ir vaizdo medžiaga.

2. Įvertinti kario sveikatos būklę ir fizinį parengtumą, nes veiksmų treniruotės yra intensyvi veikla, kurią galima traktuoti ir kaip fizinį rengimą.

3. Treniruojantis kiekvieną naują veiksmą rekomenduojama pradėti lėtai, palaipsniui didinant tempą.

4. Prieš ir po veiksmų treniruotės reikia atlikti apšilimo / atvėsimo, raumenų tempimo pratimus.

I dalis

1. KARIO KOVINIAI VEIKSMAI SU GINKLU STOVINT (AUKŠTOJI DIMENSIJA)

1.1. STEBĖJIMO IR ŠAUDYMO PADĖTYS STOVINT .....I 1-1
1.2. ŠAUDYMO SEKTORIŲ KEITIMAS STOVINT .....I 1-11
1.3. JUDĖJIMAS STAČIOMIS .....I 1-17

1.1. STEBĖJIMO IR ŠAUDYMO PADĖTYS STOVINT

1.1.1. Parengties padėtis stovint

Naudojimas

Parengties padėtis stovint naudotina stebėti ir kaip padėtis kitiems veiksmams pradėti.

Pradinė padėtis

Pradinė padėtis su ginklu, kojos pečių plotyje, ginklas laikomas abiem rankomis prie krūtinės, jo vamzdis nukreiptas į apačią 45° kampu.

Parengties padėties stovint apibūdinimas:

1. Ginklo vamzdį nukreipti į priekį. Dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną, kairiąja ranka laikyti ginklo apsodo lovelį, alkūnes lengvai pasukti į vidų. Ginklo buožę įremti į petį, vamzdį nukreipti į priekį ir nuleisti 45° kampu į žemę.

2. Pasisukti į dešinę 30° kampu, vieno žingsnio atstumu pastatant kairiąją koją į priekį (kojos pečių plotyje), pasilenkti į priekį. Kairiosios kojos pėda turi būti nukreipta į priekį, o dešiniosios – šiek tiek pasukta į išorę.

3. Sulenkti kojas per kelius ir tolygiai paskirstyti kūno svorį.

4. Stebėti nurodytą šaudymo sektorių. Dešiniosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio padėtį, įsitikinus, kad jis yra nustatytas į saugią padėtį, pirštą grąžinti ant nuleistuko skliautelio išorės. Pasukant galvą pasižiūrėti į dešinę, paskui į kairę, tada žvilgsnį nukreipti į priekį, kad stebėjimo laukas apimtų sektoriaus dalį 45° kampu į kairę ir 45° kampu į dešinę nuo ginklo vamzdžio (1-1 pav.).

5. Grįžti į pradinę padėtį.

1-1 pav. Parengties padėtis stovint (vaizdas iš priekio ir iš šono)

Pastaba. Parengties padėtis stovint, kai ginklo vamzdis nukreiptas žemyn, gali būti pavojinga vykdant veiksmus vandens transporto priemonėse (kateriuose, valtyse), taip pat šios padėties nerekomenduojama naudoti stebint viršutinius statinių aukštus.

1.1.2. Parengties padėtis stovint ginklą laikant vamzdžiu į viršų

Naudojimas

Parengties padėtis stovint ginklą laikant vamzdžiu į viršų naudotina stebėti kovinių veiksmų teritorijai ir kaip padėtis kitiems veiksmams pradėti.

Šią padėtį draudžiama naudoti visose transporto priemonėse, išskyrus vandens transportą, vykdant sargybą, dokumentų patikrą, kaunantis gyvenamojoje vietovėje (pastatų viduje ir išorėje), kai draugiškos pajėgos išsidėsčiusios per kelis aukštus, sudėtingo reljefo sąlygomis, kai draugiškos pajėgos išsidėsčiusios šlaito viršuje ir apačioje. Parengties padėtis stovint ginklą laikant vamzdžiu į viršų paprastai fiziškai apsunkina judėjimą mūšio lauke. Jei karys „sumažinęs siluetą" juda per tankią augmeniją, mažų gabaritų inžinerinėmis komunikacijomis, tuneliu, lenda per siaurą angą arba kaunasi už neaukštų priedangų, iškeltas ginklo vamzdis gali tapti demaskuojamuoju elementu. Kariui vykdant stebėjimą pakeltas ginklas užstoja dalį stebėjimo sektoriaus, nusitaikyti užtrunka ilgesnį laiką nei parengties padėtyje ginklą laikant vamzdžiu į apačią. Ilgo žygio metu nuolat laikomas pakeltas ginklas vargina, nes visas jo svoris tenka vienai rankai.

Pradinė padėtis

Pradinė padėtis su ginklu rankose, kojos pečių plotyje, ginklas laikomas abiem rankomis prie krūtinės, jo vamzdis nukreiptas į apačią 45° kampu.

Parengties padėties stovint ginklą laikant vamzdžiu į viršų apibūdinimas:

1. Dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną, kairiąja ranka laikyti ginklo apsodo lovelį, alkūnes lengvai pasukti į

vidų. Ginklo vamzdį pakelti į viršų 45° kampu ir nukreipti į priekį bei aukštyn stebimo sektoriaus link. Ginklo buožę suspausti pažastyje.

2. Pasisukti į dešinę 30° kampu, vieno žingsnio atstumu pastatant kairiąją koją į priekį (kojos pečių plotyje), pasilenkti į priekį. Kairiosios kojos pėda turi būti nukreipta į priekį, o dešiniosios – šiek tiek pasukta į išorę.

3. Sulenkti kojas per kelius ir tolygiai paskirstyti kūno svorį.

4. Stebėti nurodytą šaudymo sektorių. Dešiniosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio padėtį, įsitikinus, kad jis nustatytas į saugią padėtį, pirštą grąžinti ant nuleistuko skliautelio išorės. Pasukant galvą pasižiūrėti į dešinę, paskui į kairę, tada žvilgsnį nukreipti į priekį, kad stebėjimo laukas apimtų sektoriaus dalį 45° kampu į kairę ir 45° kampu į dešinę nuo ginklo vamzdžio (1-2 pav.).

5. Grįžti į pradinę padėtį.

1-2 pav. Parengties padėtis stovint ginklą laikant vamzdžiu į viršų (vaizdai iš šono ir iš priekio)

1.1.3. Kovinė padėtis stovint

Naudojimas

Kovinė padėtis stovint naudotina taikyti ginklui ir kauti taikiniams.

Pradinė padėtis

Pradinė padėtis su ginklu rankose, kojos pečių plotyje, ginklas laikomas abiem rankomis prie krūtinės, jo vamzdis nukreiptas į apačią 45° kampu.

Kovinės padėties stovint apibūdinimas:

1. Užimti parengties padėtį stovint.

2. Užimti kovinę padėtį stovint:

2.1. Įsitikinti, ar taikiklis nustatytas ant 100–200 m padalos, jei nebuvo nurodyta kitaip, užtaisyti ginklą kairiąja ranka, iki galo atitraukiant užtaisymo rankenėlę ir ją paleidžiant, kairiąją ranką grąžinti ant apsodo lovelio.

2.2. Dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną, rodomuoju pirštu nustatyti keitiklį į pavienių šūvių padėtį.

3. Po komandos „UGNIS!“ ginklo vamzdį nukreipti į nurodytą taikinį ir paleisti nurodytą šūvių skaičių (1-3 pav.).

4. Baigus šaudymą, užimti parengties padėtį stovint, apsidairyti – pažiūrėti į kairę ir į dešinę, po to nustatyti keitiklį į saugią padėtį.

1-3 pav. Kovinė padėtis stovint (vaizdas iš šono ir iš priekio)

Pastaba. Dairydamasis karys įdėmiai stebi, kas vyksta šonuose, – išgirdęs komandą „STOP!“, nedelsdamas pastato keitiklį į saugią padėtį ir nuleidžia ginklo vamzdį 45° kampu į apačią.

1.1.4. Aukštoji parengties padėtis stovint

Naudojimas

Aukštoji parengties padėtis stovint naudotina stebėti vietovei ar priešui šaudymo pauzių metu, t. y. kovoje kaunant taikinius būtina reguliariai apsidairyti ir įvertinti situaciją bei palaikyti regimąjį kontaktą su draugiškų pajėgų vieneto kariais, ir kai tikimasi, jog iškart reikės toliau kauti taikinius.

Keičiant ugnies poziciją arba šaudymo sektorių, ginklo vamzdžio kampas neužtikrina ginklo saugumo reikalavimų, todėl prieš pradedant judėjimą būtina ginklą nuleisti 45° kampu žemyn ir užimti parengties padėtį stovint.

Pradinė padėtis

Pradinė padėtis su ginklu rankose, kojos pečių plotyje, ginklas laikomas abiem rankomis prie krūtinės, jo vamzdis nukreiptas į apačią 45° kampu.

Aukštosios parengties padėties stovint apibūdinimas:

1. Užimti kovinę padėtį stovint.

2. Nuleisti ginklo vamzdį taip, kad netrukdomai būtų galima stebėti per vamzdžio viršų ir tuo pačiu metu išlaikyti tokį kampą, kuris leistų, atsiradus būtinybei, greitai užimti kovinę padėtį stovint ir nusitaikyti į taikinį.

3. Stebėti nurodytą šaudymo sektorių. Šaudančiosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio padėtį, įsitikinus, kad jis yra nustatytas į saugią padėtį, pirštą grąžinti ant nuleistuko skliautelio išorės. Pasukant galvą pasižiūrėti į dešinę, paskui į kairę, žvilgsnis, apimantis 45° kampu sektoriaus dalį į kairę ir 45° į dešinę nuo ginklo vamzdžio, nukreiptas tolyn į priekį (1-4 pav.).

4. Grįžti į pradinę padėtį.

1-4 pav. Aukštoji parengties padėtis stovint (vaizdas iš šono ir iš priekio)

1.1.5. Ginklo atramos keitimas kovinėje padėtyje stovint

Naudojimas

Ginklo atrama keičiama, jei yra patogiau kauti taikinius atitinkamame sektoriuje arba siekiant būti kuo mažiau matomam esant už priedangos.

Pradinė padėtis – kovinė padėtis stovint.

Ginklo atramos keitimo apibūdinimas:

1. Dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną, kairiąja ranka laikyti ginklo apsodo lovelį. Abi rankas ištiesti į priekį, atitraukiant ginklo buožę nuo dešiniojo atraminio peties. Ginklo vamzdį, nukreiptą į priekį, laikyti saugiu kampu į žemę.

2. Įremti ginklo buožę į kairįjį petį, išlaikant pirminę ginklo vamzdžio kryptį.

3. Dešiniąja plaštaka suimti ginklo apsodo lovelį ir prilaikyti ginklą, įremtą į kairįjį petį, kairiąja ranka paimti pistoletinę rankeną. Perėmimą atlikti vienu judesiu neatitraukiant plaštakų nuo ginklo. Keitimo metu dešiniąja koja žengti žingsnį pirmyn ir užimti kovinę padėtį stovint (1-5 pav.).

4. Ginklo vamzdį nukreipti į taikinį. Po komandos „UGNIS!“ taikytis į nurodytą taikinį ir paleisti nurodytą šūvių skaičių.

5. Baigus šaudymą, grįžti į pradinę padėtį, tada nustatyti keitiklį į saugią padėtį. Pakeisti atraminį petį atvirkštine tvarka ir, grįžtant į pradinę padėtį, žengti kairiąja koja žingsnį pirmyn.

Pastabos:

1. Atrėmus ginklo atramą į kairįjį petį, į taikinį taikytis ginklo vamzdžiu, tik užfiksavus buožės padėtį.
2. Pakeitus rankas, pakoreguoti vamzdžio kryptį, į taikinį taikantis per taikiklį.

1-5 pav. Ginklo atramos keitimas

1.2. ŠAUDYMO SEKTORIŲ KEITIMAS STOVINT

1.2.1. Šaudymo sektoriaus keitimas į kairę stovint

Naudojimas

Šaudymo sektorius keičiamas vado nurodymu ir kai būtina kauti taikinį, esantį iš kairės.

Pradinė padėtis – kovinė padėtis stovint.

Šaudymo sektoriaus keitimo į kairę apibūdinimas:

1. Pasukti galvą į kairę ir tuo pačiu metu nuleisti ginklo vamzdį 45° kampu žemyn. Dešiniąja koja žengti vieną žingsnį pirmyn, tolygiai paskirstant kūno svorį. Staigiai pasisukti į kairę 90° kampu. Pakelti ginklą ir vamzdį nukreipti į taikinį kartu užimant kovinę padėtį (1-6 pav.).

2. Taikytis į nurodytą taikinį ir paleisti nurodytą šūvių skaičių.

3. Baigus šaudymą, užimti parengties padėtį stovint, apsidairyti – pažiūrėti į kairę ir į dešinę, po to nustatyti keitiklį į saugią padėtį.

Pastabos:

1. Keičiant sektorių visuomet stengtis judėti pirmyn, nes taip užtikrinamas geresnis stabilumas bei sumažinama galimybė suklupti.
2. Sukimąsi atlikti šiek tiek pasistiebus (ant pėdų priekio).

1-6 pav. Šaudymo sektoriaus keitimas į kairę stovint

1.2.2. Šaudymo sektoriaus keitimas į dešinę stovint

Naudojimas

Šaudymo sektorius keičiamas vado nurodymu ir kai būtina kauti taikinį, esantį dešinėje.

Pradinė padėtis – kovinė padėtis stovint.

Šaudymo sektoriaus keitimo į dešinę apibūdinimas:

1. Pasukti galvą į dešinę ir tuo pačiu metu nuleisti ginklo vamzdį 45° kampu žemyn. Kairiąja koja žengti vieną žingsnį į dešinę kryžiuojant kojas ir tolygiai paskirstyti kūno svorį. Staigiai pasisukti į dešinę 90° kampu. Pakelti ginklą ir jo vamzdį nukreipti į taikinį užimant kovinę padėtį (1- 7 pav.).

2. Taikytis į nurodytą taikinį ir paleisti nurodytą šūvių skaičių.

3. Baigus šaudymą, užimti parengties padėtį stovint, apsidairyti – pažiūrėti į kairę ir į dešinę, po to nustatyti keitiklį į saugią padėtį.

Pastaba. Karys, išgirdęs komandą „STOP“, nedelsdamas pastato keitiklį į saugią padėtį ir nuleidžia ginklo vamzdį 45° kampu į žemę.

1- 7 pav. Šaudymo sektoriaus keitimas į dešinę stovint

1.2.3. Šaudymo sektoriaus keitimas į užnugarį stovint

Naudojimas

Šaudymo sektorius keičiamas vado nurodymu ir kai būtina kauti taikinį užnugaryje.

Pradinė padėtis – kovinė padėtis stovint.

Šaudymo sektoriaus keitimo į užnugarį apibūdinimas:

1. Nuleisti ginklo vamzdį 45° kampu žemyn ir dešiniąja koja žengti žingsnį į kairę kryžiuojant kojas.
2. Tolygiai paskirstyti kūno svorį ir staigiai pasisukti 180° kampu.
3. Pakelti ginklą ir jo vamzdį nukreipti į taikinį kartu užimant kovinę padėtį stovint (1-8 pav.).
4. Užimti parengties padėtį.
5. Baigus šaudymą, užimti parengties padėtį stovint, apsidairyti – pažiūrėti į kairę ir į dešinę, po to nustatyti keitiklį į saugią padėtį.

1-8 pav. Šaudymo sektoriaus keitimas į užnugarį stovint

1.3. JUDĖJIMAS STAČIOMIS

1.3.1. Judėjimas stačiomis trumpu atstumu

Naudojimas

Šuoras naudojamas atakos metu judant priešo efektyvios ugnies zonoje ir atliekamas maksimaliu greičiu įveikiant iki 7 m atstumą. Perbėgimo trukmė negali viršyti 3 sekundžių.

Pradinė padėtis – kovinė padėtis stovint.

Judėjimo stačiomis trumpu atstumu apibūdinimas:

1. Nuleisti ginklo vamzdį 45° kampu žemyn ir abiem rankomis laikyti priešais save.
2. Bėgti greitai, palinkus į priekį, nedideliais žingsneliais ne ilgiau nei 3 sekundes (1-9 pav.).
3. Baigus judėjimą, užimti parengties padėtį stovint.

1-9 pav. Judėjimas stačiomis trumpu atstumu

Pastabos:
1. Atliekant šuorą bėgama tiesiai pačiu trumpiausiu keliu (nevingiuojama).
2. Judėjimo kelyje pamačius kliūtį ją apibėgti ir sugrįžti į buvusį kelią.
3. Nešant ginklą rankos negali būti visiškai atpalaiduotos – išlieka įtemptos tiek, kad išlaikytų vamzdį nejudantį (vamzdžiu neturėtų būti mosuojama pagal žingsnių taktą).

1.3.2. Judėjimas stačiomis vidutiniu atstumu

Naudojimas

Judėjimas naudojamas esant poreikiui pakeisti poziciją iki 100 m atstumu. Judėjimas atliekamas, kai karys nėra apšaudomas tiesiogine ugnimi arba yra neefektyvios ugnies zonoje. Perbėgimo trukmė negali viršyti 20 sekundžių.

Pradinė padėtis – parengties padėtis stovint.

Judėjimo stačiomis vidutiniu atstumu apibūdinimas:

1. Šaudančiosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio padėtį, įsitikinus, kad keitiklis nustatytas į saugią padėtį, ginklą perimti į dešiniąją ranką ir laikyti viena ranka už pistoletinės rankenos, rodomąjį pirštą grąžinti ant nuleistuko skliautelio išorės. Ginklo vamzdis nukreiptas žemyn.

2. Eiti ar bėgti iki nurodytos ugnies pozicijos ar priedangos, išlaikant ginklą viena ranka taip, kad ginklo vamzdis išliktų nuleistas žemyn (1-10 pav.).

3. Baigus judėjimą paimti ginklą abiem rankomis ir užimti kovinę padėtį stovint.

1. KARIO KOVINIAI VEIKSMAI SU GINKLU STOVINT
(AUKŠTOJI DIMENSIJA)

1-10 pav. Judėjimas stačiomis vidutiniu atstumu

Pastaba. Keičiant ugnies poziciją apšaudant netiesiogine ugnimi, ginklas gali būti nešamas vamzdžiu į viršų, jei nėra to ribojančių aplinkybių.

1.3.3. Judėjimas stačiomis tolimu atstumu

Naudojimas

Judėjimas stačiomis tolimu atstumu atliekamas nesitikint sąlyčio su priešu. Jis naudojamas įveikiant daugiau kaip 100 m atstumą per daugiau kaip 20 sekundžių.

Pradinė padėtis – parengties padėtis stovint.

Judėjimo stačiomis tolimu atstumu apibūdinimas:

1. Dešiniosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio padėtį, įsitikinti, kad keitiklis nustatytas į saugią padėtį, ginklą perimti į dešiniąją ranką ir suimti už apsodo lovelio, o buožę laikyti po pažastimi.

2. Eiti ar bėgti iki nurodytos ugnies pozicijos išlaikant ginklą viena ranka taip, kad jo vamzdis išliktų nuleistas 45° kampu žemyn (1-11 pav.).

3. Baigus judėjimą paimti ginklą abiem rankomis ir užimti kovinę padėtį stovint.

Pastaba. Ginklas nešamas visiškai atsipalaidavus, prilaikant prispaustą buožę po pažastimi tik tiek, kad laisvai nejudėtų.

1. KARIO KOVINIAI VEIKSMAI SU GINKLU STOVINT
(AUKŠTOJI DIMENSIJA)

1-11 pav. Judėjimas stačiomis tolimu atstumu

II dalis

2. KARIO KOVINIAI VEIKSMAI SU GINKLU TUPINT, PRIKLAUPUS IR SĖDINT

(VIDURINIOJI DIMENSIJA)

2.1. STEBĖJIMO IR ŠAUDYMO PADĖTYS TUPINT .....I 2-1
2.2. ŠAUDYMO SEKTORIŲ KEITIMAS TUPINT .....I 2-5
2.3. STEBĖJIMO IR ŠAUDYMO PADĖTYS PRIKLAUPUS .....I 2-9
2.4. ŠAUDYMO SEKTORIŲ KEITIMAS PRIKLAUPUS .....I 2-16
2.5. STEBĖJIMO IR ŠAUDYMO PADĖTYS SĖDINT .....I 2-22
2.6. JUDĖJIMO BŪDAI PRIKLAUPUS .....I 2-26

2.1. STEBĖJIMO IR ŠAUDYMO PADĖTYS TUPINT

2.1.1. Parengties padėtis tupint

Naudojimas

Vykdant vietovės ar ugnies sektoriaus stebėjimą pasitelkiama vidurinioji („sumažinta“) kario kūno aukščio dimensija, kai negalima priklaupti ar atsisėsti (pvz., minų lauke, giliame purve ir pan.). Ji naudojama ir kaip pradinė padėtis kitiems veiksmams vykdyti.

Pradinė padėtis – parengties padėtis stovint.

Parengties padėties tupint apibūdinimas:

1. Nekeičiant kūno krypties ir kojų padėties maksimaliai sulenkti kojas per kelius ir atsitūpti, kojos turi išlikti pečių plotyje, svoris turi būti tolygiai paskirstytas, abi kario pėdos visiškai pastatytos ant žemės, kairioji nukreipta link taikinio, kūnas pasuktas 30° kampu ir palinkęs į priekį, blauzdų raumenys neįtempti. Alkūnės turi būti įremtos į kojų vidines puses ties keliais. Tarp kelių ir alkūnių turi atsirasti nedidelė įvarža, fiksuojanti rankų padėtį. Raumenų atpalaidavimas yra vienas iš svarbiausių šios padėties komponentų. Kario padėties stabilumas priklauso ir nuo to, ar abi šaulio pėdos visiškai pastatytos ant žemės (2-1 pav.).

2. Užimtos padėties pasitaisymas ir prisitaikymas pasiekiamas judinant abiejų kojų pėdas tol, kol ginklas bus nukreiptas į taikinį ir pasiekta atitinkama alkūnių ir kelių padėtis.

3. Stebėti šaudymo sektorių. Dešiniosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio padėtį, įsitikinti, kad keitiklis yra nustatytas į saugią padėtį, ir pirštą grąžinti ant nuleistuko skliautelio išorės. Pasukant galvą pasižiūrėti į dešinę, paskui į kairę, žvilgsnis

turi būti nukreiptas tolyn į priekį, regėjimo laukas turi apimti 45° į kairę ir 45° į dešinę nuo ginklo vamzdžio (2-1 pav.).

4. Atsistojimo metu ginklo vamzdį laikyti nukreiptą į priekį 45° kampu į žemę.

2-1 pav. Parengties padėtis tupint (vaizdas iš šono ir iš priekio)

Pastaba. Fiksuodamas rankų padėtį karys turi naudoti minimalią jėgą, t. y. keliais lengvai spausti alkūnes į vidų, o alkūnes skėsti į išorę. Padėtis gali būti nepatogi dėl ekipuotės konstrukcijos, šaudmenų dėtuvių ir kitų ekipuotės elementų išdėstymo ir dėvimos šarvinės liemenės.

2.1.2. Kovinė padėtis tupint

Naudojimas

Kovinė padėtis tupint didelio nuovargio ir streso metu užtikrina ginklo stabilumą taikliam šūviui atlikti. Ši šaudymo padėtis naudotina kaunantis artimojoje kovoje, nes leidžia greitai judėti, keičiant pozicijas ir kario kūno aukščio dimensijas. Kovinė padėtis tupint yra saugiausia, patekus į minų lauką, nes „sumažėjama", nedidinant kūno atramos taškų.

Pradinė padėtis – parengties padėtis tupint.

Kovinės padėties tupint apibūdinimas:

1. Įsitikinti, kad ginklo taikiklis nustatytas ant 100–200 m padalos, jei nebuvo nurodyta kitaip, užtaisyti ginklą kairiąja ranka, iki galo atitraukiant užtaisymo rankenėlę ir ją paleidžiant, o kairiąją ranką grąžinant ant apsodo lovelio. Ginklo buožę atrėmus į petį, dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną, rodomuoju pirštu nustatyti keitiklį į pavienių šūvių padėtį.

2. Pakelti ginklo vamzdį ir taikytis į nurodytą taikinį (2-2 pav.). Po komandos „UGNIS!" paleisti nurodytą šūvių skaičių.

3. Baigus šaudymą, nustatyti keitiklį į saugią padėtį ir apsidairyti – pažiūrėti į kairę ir į dešinę.

4. Užimti parengties padėtį stovint, atsistojant ginklo vamzdį laikyti nukreiptą į priekį 45° kampu į žemę.

2-2 pav. Kovinė padėtis tupint (vaizdas iš šono ir iš priekio)

2.2. ŠAUDYMO SEKTORIŲ KEITIMAS TUPINT

2.2.1. Šaudymo sektoriaus keitimas į kairę (dešinę) tupint

Naudojimas

Šaudymo sektorius į kairę (dešinę) tupint keičiamas tada, kai reikia apšaudyti papildomą šaudymo sektorių, gavus vieneto vado komandą ir (arba) kariui iš kairės ar iš dešinės netikėtai atsiradus taikinių.

Pradinė padėtis – kovinė padėtis tupint.

Šaudymo sektoriaus keitimo į kairę (dešinę) tupint apibūdinimas:

1. Nuleisti vamzdį 45° kampu žemyn ir pasukti galvą į kairę (dešinę).

2. Ištiesti kairiąją ranką ir delnu atsiremti į žemę priešais kairiąją (dešiniąją) koją.

3. Perkelti kūno svorį ant kairiosios rankos ir kairiosios (dešiniosios) kojos pėdos priekio.

4. Neišsitiesiant žengti dešiniąja (kairiąja) koja nedidelį žingsnį pirmyn ir į kairę (dešinę).

5. Staigiai pasisukti 90° kampu ant kairiosios (dešiniosios) pėdos priekio, ginklo vamzdį išlaikant 45° kampu žemyn. Paskirstyti kūno svorį tolygiai ant abiejų kojų (2-3 pav.).

6. Ginklo vamzdį nukreipti į taikinį. Savarankiškai ar gavus komandą „UGNIS!“ nusitaikyti į nurodytą taikinį ir paleisti reikiamą (nurodytą) šūvių skaičių.

7. Nukovus taikinį ar gavus komandą „STOP“ nutraukti ugnį, nustatyti keitiklį į saugią padėtį ir užimti kovinę padėtį tupint arba tęsti taikinių apšaudymą pagrindiniame šaudymo sektoriuje.

2-3 pav. Šaudymo sektoriaus keitimas į kairę (dešinę) tupint

2.2.2. Šaudymo sektoriaus keitimas į užnugarį tupint

Naudojimas

Šaudymo sektorius keičiamas vado nurodymu ir kai būtina kauti užnugaryje atsiradusius taikinius.

Pradinė padėtis – parengties padėtis tupint.

Šaudymo sektoriaus keitimo į užnugarį tupint apibūdinimas:

1. Kairiąja ranka už nugaros atsiremti į žemę. Perkelti kūno svorį ant kairiosios rankos ir kairiosios kojos.

2. Kairiosios kojos pėdą pastatyti ant jos priekio.

3. Neišsitiesiant dešiniąja koja žengti žingsnį į kairę.

4. Staigiai pasisukti 180° kampu ant kairiosios pėdos priekio, ginklo vamzdį išlaikant 45° kampu į žemę. Paskirstyti kūno svorį tolygiai ant abiejų kojų (2-4 pav.).

5. Ginklo vamzdį nukreipti į taikinį. Savarankiškai ar gavus komandą „UGNIS!“ taikytis į nurodytą taikinį ir paleisti reikiamą arba nurodytą šūvių skaičių.

6. Baigus šaudymą, nustatyti keitiklį į saugią padėtį ir užimti parengties padėtį tupint.

2-4 pav. Šaudymo sektoriaus keitimas į užnugarį tupint

2.3. STEBĖJIMO IR ŠAUDYMO PADĖTYS PRIKLAUPUS

2.3.1. Parengties padėtis priklaupus

Naudojimas

Parengties padėtis priklaupus naudojama kaip pradinė padėtis kitiems veiksmams atlikti, taip pat vykdant stebėjimą įrengtose ugnies pozicijose ir naudojant žemą priedangą.

Pradinė padėtis – parengties padėtis stovint.

Parengties padėties priklaupus apibūdinimas:

1. Nekeičiant kūno krypties šaudymo linijos atžvilgiu ir pėdų padėties atsiklaupti ant dešiniojo kelio. Klaupiantis kūno svorį perkelti ant kairiosios kojos, priklaupti dešiniuoju keliu, pakeliant dešiniosios kojos kulną į viršų, remiantis į žemę pėdų galais.

2. Atsiklaupus dešiniąją pėdą patraukti į kairę pusę po savimi ir atsisėsti ant dešiniosios kojos kulno, perkeliant ant jo visą kūno svorį. Kairioji koja turi būti pastatyta ant žemės visa pėda. Tarp kelių turi susidaryti apie 80° kampas.

3. Kairiosios rankos alkūnę įremti į kairįjį kelį, kad būtų stabili atrama, vengti tiesioginio alkūnės sąnario rėmimosi į kelio sąnarį. Visas ginklo svoris tenka atraminei kairiajai rankai, laikančiai ginklą už apsodo lovelio ir tuo pačiu metu atremtai į kairiosios kojos kelį. Dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti ginklo pistoletinę rankeną. Ginklo buožę atremti į petį, vamzdį nukreipti į priekį ir nuleisti 45° kampu į žemę. Kūnas turi būti atpalaiduotas (2-5 pav.).

4. Stebėti šaudymo sektorių. Dešiniosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio padėtį. Įsitikinus, kad keitiklis nustatytas į saugią padėtį, pirštą grąžinti ant nuleistuko skliautelio išorės. Pa-

sukant galvą pasižiūrėti į dešinę, paskui į kairę, žvilgsnis nukreiptas tolyn į priekį taip, kad būtų aprėptas visas šaudymo sektorius.

5. Stojantis perkelti kūno svorį pirmyn ant kairiojo kelio, dešiniąją pėdą perkelti į kairę, ištiesti dešiniąją koją per kelį ir spiriantis pėdos galu žengti dešiniąja koja žingsnį pirmyn ištiesinant nugarą. Atsistojant ginklo vamzdį laikyti nukreiptą į priekį 45° kampu į žemę.

2-5 pav. Parengties padėtis priklaupus (vaizdas iš šono ir iš priekio)

Pastaba. Klaupdamasis karys turi vengti iš karto visą svorį perkelti ant kelio.

2.3.2. Kovinė padėtis priklaupus

Naudojimas

Kovinė padėtis priklaupus naudotina kauti taikinius iš laikinosios ar įrengtos ugnies pozicijos neatsidengiant priešui.

Pradinė padėtis – parengties padėtis priklaupus.

Kovinės padėties priklaupus apibūdinimas:

1. Ginklo vamzdį nukreipti į taikinį, įsitikinti, kad ginklo taikiklis nustatytas ant 100–200 m padalos, jei nebuvo nurodyta kitaip, kairiąja ranka užtaisyti ginklą, iki galo atitraukiant užtaisymo rankenėlę ir ją paleidžiant, o kairiąją ranką grąžinti ant apsodo lovelio. Ginklo buožę atrėmus į petį, dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną, rodomuoju pirštu nustatyti keitiklį į pavienių šūvių padėtį.

2. Taikytis į nurodytą taikinį (2-6 pav.). Po komandos „UGNIS!“ paleisti nurodytą šūvių skaičių.

3. Baigus šaudymą, nustatyti keitiklį į saugią padėtį ir apsidairyti – pažiūrėti į kairę ir į dešinę.

2-6 pav. Kovinė padėtis priklaupus (vaizdas iš šono ir iš priekio)

2.3.3. Kovinė padėtis priklaupus judant

Naudojimas

Kovine padėtimi priklaupus judant naudojamasi kauti taikinius atakuojant ar šturmo metu judant priešo efektyvios ugnies zonoje.

Pradinė padėtis – parengties padėtis stovint.

Kovinės padėties priklaupus judant apibūdinimas:

1. Kūno svorį perkelti ant kairiosios kojos ir priklaupti. Klauptis nekeičiant pėdų padėties ant dešiniojo kelio, kūną išlaikant pagrindinės numatomos šaudymo krypties linijoje. Klaupimosi metu 90 % kūno svorio perkelti ant kairiosios kojos, dešiniuoju keliu paliesti žemę, pakeliant dešinįjį kulną į viršų, remtis tik pėdų galais.

2. Krūtinės kairiąja puse bei kairiosios rankos žastu įsiremti į kairįjį kelį ir visu svoriu užgulti kairiąją koją. Visas ginklo svoris tenka atraminei kairiajai rankai, laikančiai ginklą už apsodo lovelio. Kūnas turi būti atpalaiduotas (2-7 pav.).

2-7 pav. Kovinė padėtis priklaupus judant (vaizdas iš šono ir priekio)

2.3.4. Atraminio kelio keitimas priklaupus

Naudojimas

Ginklo atrama į kelį keičiama siekiant patogiau kauti taikinius atitinkamame sektoriuje arba siekiant kuo mažiau atsidengti iš už priedangos.

Pradinė padėtis – parengties padėtis priklaupus.

Atraminio kelio keitimo priklaupus apibūdinimas:

1. Atsiklaupti ant abiejų kelių, judesio metu ginklo vamzdį nukreipti į priekį ir jį laikyti 45° kampu į žemę.

2. Pastatyti priešingą koją (dešiniąją) ant pėdos vieno žingsnio atstumu į priekį, nekeičiant ginklo padėties.

3. Pasukti dešiniosios kojos pėdos priekį nepakeliant kulno į dešinę ir perkelti svorį ant dešiniosios kojos.

4. Atsiremti dešiniuoju žastu į dešinįjį kelį.

5. Įsitikinti, kad ginklo taikiklis nustatytas ant 100–200 m padalos, jei nebuvo nurodyta kitaip, užtaisyti ginklą kairiąja ranka, iki galo atitraukiant užtaisymo rankenėlę ir ją paleidžiant, tada kairiąją ranką grąžinti ant apsodo lovelio. Ginklo buožę atrėmus į petį, dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną, rodomuoju pirštu nustatyti keitiklį į pavienių šūvių padėtį.

6. Pakelti ginklo vamzdį ir taikytis į nurodytą taikinį (2-8 pav.). Po komandos „UGNIS!“ paleisti nurodytą šūvių skaičių.

2-8 pav. Atraminio kelio keitimas priklaupus

2.4. ŠAUDYMO SEKTORIŲ KEITIMAS PRIKLAUPUS

2.4.1. Šaudymo sektoriaus keitimas į kairę priklaupus

Naudojimas

Stebėjimo ir šaudymo sektorius keičiamas vado nurodymu ir (arba) kairėje ar dešinėje pusėje atsiradus naujų taikinių.

Pradinė padėtis – parengties padėtis priklaupus.

Šaudymo sektoriaus keitimo į kairę priklaupus apibūdinimas:

1. Pasukti galvą į kairę ir perkelti svorį ant dešiniojo kelio. Kairiosios kojos pėdą pastatyti ant žemės.

2. Ant dešiniojo kelio ir kairiosios pėdos priekio staigiai pasisukti 90° kampu, kairįjį kelį pakeliant aukštyn ir ginklo vamzdį laikant 45° kampu žemyn.

3. Atsisėsti ant dešiniosios kojos pėdos kulno, perkeliant ant jo kūno svorį. Kairioji koja turi būti padėta ant žemės visa pėda. Tarp kelių turi susidaryti apie 80° kampas. Kairiosios rankos alkūnė įremiama į kairįjį kelį, kad būtų stabili atrama, vengiant tiesioginio alkūnės sąnario rėmimosi į kelio sąnarį. Visas ginklo svoris tenka atraminei kairiajai rankai, laikančiai ginklą už apsodo lovelio. Kūnas turi būti atpalaiduotas (2-9 pav.).

4. Ginklo vamzdį nukreipti į taikinį. Dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną, rodomuoju pirštu nustatyti keitiklį į pavienių šūvių padėtį. Ginklo buožę tvirtai atremti į petį, o jo vamzdį nukreipti link taikinio.

2-9 pav. Šaudymo sektoriaus keitimas į kairę priklaupus

2.4.2. Šaudymo sektoriaus keitimas į dešinę priklaupus

Naudojimas

Stebėjimo ir šaudymo sektorius į dešinę priklaupus keičiamas vado nurodymu ir (arba) kairėje ar dešinėje pusėje atsiradus naujų taikinių.

Pradinė padėtis – parengties padėtis priklaupus.

Šaudymo sektoriaus keitimo į dešinę priklaupus apibūdinimas:

1. Pasukti galvą į dešinę. Kairiąją pėdą pastatyti priešais dešinįjį kelį. Perkelti svorį šiek tiek į priekį, dešinįjį kelį naudojant kaip sukimosi ašį.

2. Ant dešiniojo kelio ir kairiosios pėdos staigiai pasisukti 90° kampu, ginklo vamzdį išlaikant nuleistą žemyn 45° kampu.

3. Atsisėsti ant dešiniosios kojos kulno, perkeliant ant jo visą kūno svorį. Kairioji koja turi būti padėta ant žemės visa pėda. Tarp kelių turi susidaryti apie 80° kampas. Kairiosios rankos alkūnė įremiama į kairįjį kelį, kad būtų stabili atrama, vengiant tiesioginio alkūnės sąnario rėmimosi į kelio sąnarį. Visas ginklo svoris tenka atraminei kairiajai rankai, laikančiai ginklą už apsodo lovelio. Kūnas turi būti atpalaiduotas (2-10 pav.).

5. Ginklo vamzdį nukreipti į taikinį. Dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną, rodomuoju pirštu nustatyti keitiklį į pavienių šūvių padėtį. Ginklo buožę tvirtai atremti į petį, o jo vamzdį nukreipti link taikinio.

2-10 pav. Šaudymo sektoriaus keitimas į dešinę priklaupus

2.4.3. Šaudymo sektoriaus keitimas į užnugarį priklaupus

Naudojimas

Šaudymo sektorius į užnugarį priklaupus keičiamas vado nurodymu ir (arba) atsiradus poreikiui kauti taikinį užnugaryje.

Pradinė padėtis – parengties padėtis priklaupus.

Šaudymo sektoriaus keitimo į užnugarį priklaupus apibūdinimas:

1. Klauptis kairiuoju keliu nedideliu atstumu šalia dešiniojo kelio (kairiosios kojos pėda lieka vietoje).

2. Suktis aplink į dešinę pusę, vienu metu perkeliant svorį ant kairiojo kelio ir pakeliant dešinįjį kelį.

3. Keičiant atraminį kelį užimti kovinę padėtį priklaupus (2-11 pav.).

2-11 pav. Šaudymo sektoriaus keitimas į užnugarį priklaupus

2.5. STEBĖJIMO IR ŠAUDYMO PADĖTYS SĖDINT

2.5.1. Parengties padėtis sėdint

Naudojimas

Parengties padėtimi sėdint naudojamasi vykdant vietovės ar ugnies sektoriaus stebėjimą iš aukštosios kario padėties pereinant į viduriniąją kario kūno aukščio dimensiją arba ugnies pozicijose su žema priedanga.

Pradinė padėtis – parengties padėtis priklaupus.

Parengties padėties sėdint apibūdinimas:

1. Nepatraukiant iš vietos dešiniojo kelio, lenkiantis į priekį, kūno svorį perkelti ant kairiosios kojos.

2. Sukti dešiniąją koją (pėdą ir blauzdą) po dubeniu į kairę pusę iki kairiosios kojos kulno. Tolygiai leistis žemyn, kontroliuojant ginklo vamzdžio nukrypimą 45° kampu į žemę, ir atsisėsti (2-12 pav.).

3. Stebėti šaudymo sektorių. Šaudančiosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio padėtį, įsitikinus, kad keitiklis yra nustatytas į saugią padėtį, pirštą grąžinti ant nuleistuko skliautelio išorės.

4. Pasukant galvą pasižiūrėti į dešinę, paskui į kairę, žvilgsnis nukreiptas tolyn į priekį, kad būtų aprėptas visas šaudymo sektorius.

5. Stojantis kairiąja ranka paleisti ginklo apsodą ir ja atsiremti į žemę (ginklas laikomas dešiniąja ranka vamzdžiu į apačią), tolygiai suktis į kairę pusę ir perkelti kūno svorį ant kairiojo kelio, o dešiniosios kojos pėdą statyti ant žemės keliu į viršų, po to pereiti į parengties padėtį priklaupus.

2-12 pav. Parengties padėtis sėdint (vaizdas iš šono ir iš priekio)

2.5.2. Kovinė padėtis sėdint

Naudojimas

Kovine padėtimi sėdint naudojamasi siekiant stabilios padėties kauti taikinius, ypač nutolusius didesniu atstumu, iš ugnies pozicijų su žema priedanga (aukštesnėje augmenijoje, pastatuose, atitinkamo gylio apkasuose).

Pradinė padėtis – parengties padėtis sėdint.

Kovinės padėties sėdint apibūdinimas:

1. Ginklo vamzdį nukreipti į taikinį, įsitikinti, kad ginklo taikiklis nustatytas ant 100–200 m padalos, jei nebuvo nurodyta kitaip.

2. Kairiąja ranka užtaisyti ginklą, iki galo atitraukiant užtaisymo rankenėlę ir ją paleidžiant, o kairiąją ranką grąžinti ant apsodo lovelio.

3. Ginklo buožę atrėmus į petį, dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną, rodomuoju pirštu nustatyti keitiklį į pavienių šūvių padėtį.

4. Pakelti ginklo vamzdį ir taikytis į nurodytą taikinį (2-13 pav.), po komandos „UGNIS!“ paleisti nurodytą šūvių skaičių.

5. Baigus šaudymą, nustatyti keitiklį į saugią padėtį ir apsidairyti – pažiūrėti į kairę ir į dešinę.

2-13 pav. Kovinė padėtis sėdint (vaizdas iš šono ir iš priekio)

2.6. JUDĖJIMO BŪDAI PRIKLAUPUS

2.6.1. Ropojimas

Naudojimas

Ropojama priešo efektyvios ugnies zonoje atakuojant arba atsitraukiant, kuomet siekiama išnaudoti reljefą ar augmeniją kaip priedangą, o priedangos aukštis neleidžia judėti stačiomis.

Pradinė padėtis – parengties padėtis priklaupus.

Ropojimo apibūdinimas:

1. Dešiniosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio padėtį ir įsitikinti, kad keitiklis yra nustatytas į saugią padėtį. Ginklo diržą susitvarkyti taip, kad netrukdytų judėti.

2. Kairiąja plaštaka atsiremti į žemę priešais kairiąją koją ir atsiklaupti ant kairiojo kelio. Ginklą dešiniąja ranka tvirtai laikyti už pistoletinės rankenos.

3. Atsiremti į žemę dešiniosios rankos alkūne, ginklą pakreipti taip, kad dėtuvė būtų nukreipta į priekį, o tūtų išmetimo anga nukreipta aukštyn. Dešiniosios rankos nykščiu suspausti ginklo pistoletinę rankeną iš apačios, likusiais ištiestais rankos pirštais – iš viršaus.

4. Nepakeliant delno, kairiosios rankos alkūne atsiremti į žemę, o ginklo apsodo lovelį įremti į kairiosios rankos alkūnės linkį tarp žasto ir dilbio. Dešiniąja ranka ginklą laikyti, remiant jį į kairiosios rankos linkį.

5. Pradėti judėjimą vienu metu perkeliant pirmyn kairiąją ranką ir dešinjjį kelį, atsirėmus ir perkėlus kūno svorį į priekį, pakartoti tokį patį judesį dešiniąja ranka ir kairiuoju keliu.

6. Ropoti iki numatytos ribos, ciklišKai kartojant kelių ir rankų judesius, stebint aplinką (2-14 pav.).

7. Pasiekus nurodytą vietą remiantis kairiąja plaštaka ištiesti ranką per alkūnę ir pakelti kairįjį kelį, atsistojant ant kairiosios pėdos pakelti kūną. Užimti parengties padėtį priklaupus ar kitą padėtį atsižvelgiant į situaciją.

2-14 pav. Ropojimas

Pastabos:

1. Ropojant rankų judesį reikia pradėti nuo peties, tvirtai laikant ginklą rankose.
2. Patartina ropojant keliais vengti plačių judesių – judėjimo greitis pasiekiamas didinant ne žingsnelius, o jų tempą.
3. Judėjimo metu karys turi nuolat dairytis ir stebėti vietovę.
4. Ropojant rekomenduojama naudoti alkūnių apsaugas.

2.6.2. Ropojimas remiantis viena ranka

Naudojimas

Ropojant remiantis viena ranka iš užimamos kovinės padėties galima pradėti greitai šaudyti, taip pat ši padėtis naudotina sėlinant (judant slapčia) iki 50 m atstumui įveikti, kai yra didelė sąlyčio su priešu tikimybė ar priešo efektyvios ugnies zonoje vietovės reljefą, augmeniją išnaudojant kaip priedangą ar uždangą (taip pat ir dūmų uždangą).

Pradinė padėtis – kovinė padėtis priklaupus judant.

Ropojimo remiantis viena ranka apibūdinimas:

1. Dešiniosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklį, įsitikinant, kad jis nustatytas į saugią padėtį. Ginklo diržą susitvarkyti taip, kad netrukdytų judėti.

2. Kairiąja plaštaka atsiremti į žemę taip, kad ranka būtų priekyje, ties kūno centru. Ginklą tvirtai laikyti dešiniąja ranka už pistoletinės rankenos (vamzdis turi būti nukreiptas judėjimo kryptimi 45° kampu į žemę) ginklo buožę pasikišti po dešiniąja pažastimi.

3. Perkelti svorį ant priekyje esančios kairiosios rankos ir atsiklaupti ant kairiosios kojos kelio.

4. Pastatyti dešiniąją pėdą į priekį per vieną žingsnį, kūno svorį išlaikant ant kairiosios kojos kelio ir kairiosios rankos plaštakos.

5. Tolygiai paskirstyti kūno svorį ant abiejų kojų, o kairiosios rankos plaštaką perkelti į priekį bei atsiremti taip, kad ranka būtų ties kūno centru.

6. Atsiklaupti ant dešiniojo kelio.

7. Paskirstyti kūno svorį ant kairiosios rankos ir dešiniojo kelio.

8. Pastatyti kairiąją pėdą šone, šalia kairiosios rankos.

9. Ropoti iki numatytos ribos, cikliškai kartojant rankų ir kojų judesius (2-15 pav.).

Pastabos:

1. Ropojimo metu karys turi stengtis kūno svorį laikyti ant priekyje atremtos rankos arba kelio, atsižvelgdamas į judėjimo ciklą.
2. Pėdą reikia statyti į priekį ne toliau, nei remiamasi kairiąja plaštaka (ropoti smulkiais judesiais). Judėjimo metu karys turi nuolat dairytis ir stebėti vietovę.
3. Sėlinant judama lėtai, stebint ir įsiklausant.
4. Perkeliant į šoną, nuo judėjimo kelio ranka atsargiai nurenkami daiktai, galintys traškesiu ar čežėjimu sukelti triukšmą.

2-15 pav. Ropojimas remiantis viena ranka

III dalis

3. KARIO KOVINIAI VEIKSMAI SU GINKLU GULINT
(ŽEMOJI DIMENSIJA)

3.1. STEBĖJIMO IR ŠAUDYMO PADĖTYS GULINT.....I 3-1
3.2. ŠAUDYMO SEKTORIŲ KEITIMAS GULINT .....I 3-23
3.3. JUDĖJIMO BŪDAI GULINT.....I 3-27
3.4. ŠAUDYMO POZICIJŲ KEITIMAS GULINT.....I 3-41

3.1. STEBĖJIMO IR ŠAUDYMO PADĖTYS GULINT

3.1.1. Parengties padėtis gulint iš parengties padėties stovint

Naudojimas

Parengties padėtis gulint iš parengties padėties stovint reikalinga visose situacijose siekiant sumažinti kario kūno aukščio dimensiją į žemąją tiek judant, tiek nejudant.

Pradinė padėtis – parengties padėtis stovint.

Parengties padėties gulint iš parengties padėties stovint apibūdinimas:

1. Tolygiai pasisukti ant pėdų priekio į kairę pusę 180° ir tuo pat metu atsisėsti sukryžiuojant kojas. Ginklo vamzdis nukreipiamas į priešo pusę ir laikomas taip, kad būtų išlaikyta jo kryptis. Sėdantis sukinį atlikti ant pėdų priekio, o kelius viso sukimosi metu išlaikyti nukreiptus aukštyn.

2. Ištiesti kojas ir gultis ant kairiojo šono. Gulantis alkūnėmis neliesti žemės, ginklo vamzdį išlaikant nukreiptą į priešo pusę. Kairiuoju pečiu palietus žemę apsiversti ant krūtinės. Atsigulimo metu ginklo vamzdį išlaikyti nukreiptą į priešo pusę.

3. Atsigulus kūną truputį pakreipti šaudymo kryptimi, kairiąją koją atmetant į šoną, dešiniąją ištiesti lygiagrečiai su šaudymo kryptimi. Kojų pėdas atsukti į išorę, kulnus prispaudžiant prie žemės. Jei aplinkybės leidžia (tvirtas gruntas, grindų danga), ginklo dėtuvę galima atremti į žemę (3-1 pav.).

4. Stebėti šaudymo sektorių. Dešiniosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio padėtį, ir įsitikinus, kad jis nustatytas į saugią padėtį, pirštą grąžinti ant nuleistuko skliautelio išorės. Pasukant galvą pasižiūrėti į dešinę, paskui į kairę, aprėpiant visą šaudymo sektorių, žvilgsnis nukreiptas tolyn į priekį.

3-1 pav. Parengties padėtis gulint iš parengties padėties stovint

5. Atsistojimas:

5.1. Stojantis pritraukti dešiniosios kojos kelį ir atsigulti ant kairiojo peties.

5.2. Staigiu ridenimosi judesiu į dešinę, stumiantis kairiosios rankos dilbiu ir plaštaka, perkelti kūno svorį ant dešiniojo kelio.

5.3. Atsirėmus kairiosios rankos delnu į žemę pastatyti kairiąją koją žingsnio atstumu į priekį taip, kad kairioji ranka liktų tarp kojų.

5.4. Ištiesti dešiniąją koją per kelį ir spiriantis dešiniąja pėda žengti dešiniąja koja žingsnį pirmyn ištiesiant kūną. Stojantis ginklo vamzdį laikyti nukreiptą į priešo pusę, o patį ginklą tvirtai laikyti už pistoletinės rankenos. Atsistojus ginklą paimti abiem rankomis ir užimti parengties padėtį stovint (3-1.1 pav.).

3-1.1 pav. Atsistojimas iš parengties padėties gulint

Pastabos:

1. Guldamasis karys sukimosi judesį turi atlikti tik naudodamasis pėdomis, kad būtų išvengta sukimosi per kelius. Sukinį reikia atlikti visiškai pasisukant 180° kampu atgal, o sėdimosi metu į žemę nesiremiama nei keliais, nei rankomis.
2. Stojantis tausoti jėgas – išnaudoti kūno inerciją. Atsistoti greitai, stengiantis išlikti kuo mažiau pastebimu taikiniu.

3.1.2. Kovinė padėtis gulint

Naudojimas

Kovinė padėtis gulint naudotina judant į sąlytį su priešu ar atakuojant.

Pradinė padėtis – parengties padėtis gulint.

Kovinės padėties gulint apibūdinimas:

1. Įsitikinti, ar ginklo taikiklis nustatytas ant 100–200 m padalos (jei nebuvo nurodyta kitaip), kairiąja ranka užtaisyti ginklą. Dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną, rodomuoju pirštu nustatyti keitiklį į pavienių šūvių padėtį, paskui pirštą uždėti ant nuleistuko.

2. Po komandos „UGNIS!“ ar savarankiškai ginklo vamzdį nukreipti į nurodytą taikinį ir paleisti nurodytą šūvių skaičių (3-2 pav.).

3. Užimti pradinę padėtį.

3-2 pav. Kovinė padėtis gulint

Pastaba. Paleidęs šūvį ar nurodytą jų skaičių karys privalo įdėmiai apsidairyti, t. y. pažiūrėti, kas vyksta aplinkui, ir užtikrinti regimąjį ryšį su šalia esančiais vieneto kariais.

3.1.3. Kovinė padėtis gulint iš parengties padėties priklaupus

Naudojimas

Kovinė padėtis gulint iš parengties padėties priklaupus naudotina esant intensyviai priešo ugniai ir kai priedangos aukštis neleidžia kautis priklaupus.

Pradinė padėtis – parengties padėtis priklaupus.

Kovinės padėties gulint iš parengties padėties priklaupus apibūdinimas:

1. Kairiosios rankos delnu priešais save atsiremti į žemę, dešiniąja ranka už pistoletinės rankenos laikyti ginklą, jo vamzdis nukreiptas į priešo pusę.

2. Kairiąją koją ištiesti per kelį atgal, tuo pat metu perkelti kūno svorį ant kairiosios rankos ir atsigulti ant žemės. Užimti kovinę padėtį gulint (3-3 pav.).

3. Dešiniosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio padėtį ir, įsitikinus, kad jis nustatytas į saugią padėtį, pirštą grąžinti ant nuleistuko skliautelio išorės. Patikrinti, ar taikiklis nustatytas ant 100–200 m padalos (jei nebuvo nurodyta kitaip), kairiąja ranka užtaisyti ginklą ir ja suimti apsodo lovelį. Dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną, rodomuoju pirštu nustatyti keitiklį į pavienių šūvių padėtį, paskui pirštą uždėti ant nuleistuko.

4. Po komandos „UGNIS!“ ginklą nutaikyti į nurodytą taikinį ir paleisti nurodytą šūvių skaičių.

3-3 pav. Kovinė padėtis gulint iš parengties padėties priklaupus

5. Grįžti į pradinę padėtį priklaupus:

5.1. Stojantis pritraukti dešiniosios kojos kelį ir atsigulti ant kairiojo peties.

5.2. Staigiu ridenimosi judesiu į dešinę, stumiantis kairiosios rankos dilbiu ir plaštaka, perkelti kūno svorį ant dešiniojo kelio.

5.3. Atsiklaupus ant kelio ginklą paimti abiem rankomis ir užimti parengties padėtį priklaupus (3-3.1 pav.).

3-3.1 pav. Kovinė padėtis priklaupus iš parengties padėties gulint

Pastaba. Taupant jėgas arba kai ginklas sunkus, gulant buožę reikia pasikišti po dešiniąja pažastimi, o ginklą prilaikyti už pistoletinės rankenos.

3.1.4. Kovinė padėtis gulint ant nugaros

Naudojimas

Kovinė padėtis gulint ant nugaros naudotina greitai reaguojant į netikėtą priešo ugnį (pvz., patekus į pasalą), kaunant taikinius, esančius ant šlaito, prieš šlaitą, viršutiniuose pastato aukštuose ar ore.

Pradinė padėtis – parengties padėtis stovint.

Kovinės padėties gulint ant nugaros apibūdinimas:

1. Dešiniosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio padėtį ir įsitikinti, kad jis nustatytas į saugią padėtį.

2. Dešiniąja koja žengti žingsnį įstrižai judėjimo krypties – tolyn ir į kairę, nepastatant pėdos. Tuo pačiu metu loštis atgal ir tūptis ant kairiosios kojos tol, kol kūnu bus pasiekta žemė ties kairiosios kojos kulnu. Ant žemės gultis dešiniuoju šonu, saugant stuburą. Ginklą viso judėjimo metu laikyti abiem rankomis, kontroliuojant vamzdžio kryptį. Saugant alkūnes, sąlyčio su žeme metu jomis į žemę nesiremti.

3. Kairiąja ranka užtaisyti ginklą, iki galo atitraukiant užtaisymo rankenėlę ir ją paleidžiant, grąžinti kairiąją ranką ant apsodo lovelio. Dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną, rodomuoju pirštu nustatyti keitiklį į pavienių šūvių padėtį, pirštą grąžinti ant nuleistuko skliautelio išorės.

4. Po komandos „UGNIS!“ atmesti dešiniąją koją kiek įmanoma toliau į dešinę pusę, tolyn nuo šaudymo linijos, šiek tiek susilenkti per juosmenį. Ginklą laikyti tarp kojų ir taikytis į nurodytą taikinį (3-4 pav.). Paleisti nurodytą šūvių skaičių. Baigus šaudymą, nustatyti keitiklį į saugią padėtį ir apsidairyti.

3-4 pav. Kovinė padėtis gulint ant nugaros

5. Grįžti į pradinę padėtį stovint:

5.1. Stojantis pritraukti sulenktus kelius prie krūtinės ir tuo pačiu metu atlikti ridenimosi judesį į kairę pusę atsiklaupiant ant abiejų kelių. Ridenimosi metu stumtis kairiąja ranka. Ginklą dešiniąja ranka laikyti už pistoletinės rankenos vamzdžiu žemyn, kontroliuojant, kad į vamzdį nepatektų purvo.

5.2. Atsirėmus kairiosios rankos delnu į žemę, pastatyti kairiąją koją žingsnio atstumu į priekį taip, kad kairioji ranka liktų tarp kojų.

5.3. Ištiesti dešiniąją koją per kelį ir spiriantis pėda žengti dešiniąja koja žingsnį pirmyn ištiesinant kūną. Atsistojus ginklą paimti abiem rankomis. Užimti parengties padėtį stovint.

3.1.5. Kovinė padėtis gulint ant nugaros pusiau šonu

Naudojimas

Kovinė padėtis gulint ant nugaros pusiau šonu naudotina, siekiant išlikti kuo mažiau pastebimu taikiniu, šaudant pro žemai esančias angas ir kauti žemai esančius taikinius, kai ginklo vamzdį reikia nuleisti mažesniu kampu.

Pradinė padėtis – parengties padėtis stovint.

Kovinės padėties gulint ant nugaros pusiau šonu apibūdinimas:

1. Kovinė parengtis gulint ant nugaros.

2. Visu kūnu suktis į dešinę pusę ir atsigulti ant dešiniojo peties bei dešiniosios alkūnės, kairįjį petį nuleisti į priekį kaip galima žemiau, o ginklo buožę prispausti prie dešiniojo peties.

3. Dešiniąją koją ištiesti kiek įmanoma toliau į dešinę pusę nuo ginklo šaudymo linijos, šiek tiek susilenkiant per juosmenį.

4. Dešiniosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio pa-

dėtį ir įsitikinus, kad jis nustatytas į saugią padėtį, pirštą grąžinti ant nuleistuko skliautelio išorės. Užtaisyti ginklą kairiąja ranka. Dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną, rodomuoju pirštu nustatyti keitiklį į pavienių šūvių padėtį, paskui pirštą uždėti ant nuleistuko.

5. Ginklą laikyti tarp kojų pakreipus horizontaliai ir taikytis į nurodytą taikinį (3-5 pav.). Paleisti nurodytą šūvių skaičių. Baigus šaudymą, nustatyti keitiklį į saugią padėtį ir apsidairyti.

3-5 pav. Kovinė padėtis gulint ant nugaros pusiau šonu

3.1.6. Kovinė padėtis gulint ant dešiniojo šono

Naudojimas

Kovinė padėtis gulint ant dešiniojo šono naudotina kauti minimaliai iškilusius virš žemės paviršiaus taikinius; šaudant per žemai esančią angą priedangoje; šaudant iš po transporto priemonės; keičiant šaudymo sektorių gulint ant nugaros.

Pradinė padėtis – kovinė padėtis gulint ant nugaros.

Kovinės padėties gulint ant dešiniojo šono apibūdinimas:

1. Vienu judesiu ištiesinti kūną ir pasisukti į dešinę, tuo pačiu metu nukreipiant ginklo vamzdį į dešinę, o kairiąją koją perkelti ir padėti priešais dešiniąją. Kairįjį petį laikyti kuo arčiau priglaustą prie žemės.

2. Ginklą laikyti pakreipus horizontaliai ir taikytis į nurodytą taikinį (3-6 pav.). Paleisti nurodytą šūvių skaičių.

3. Baigus šaudymą, nustatyti keitiklį į saugią padėtį ir apsidairyti.

4. Grįžti į pradinę padėtį.

3-6 pav. Kovinė padėtis gulint ant dešiniojo šono

Pastaba. Šaudymo metu tarp ginklo ir žemės reikia palikti tarpą tūtoms išmesti, kad į tūtų išmetimo angą nepatektų purvo.

3.1.7. Dėtuvės keitimas gulint

Naudojimas

Dėtuvės keitimas gulint naudotinas keičiant tuščią dėtuvę į užtaisytą šoviniais. Keitimo metu būtina pasislėpti už priedangos, o jei jos nėra, atsigulti. Ruošiantis atakai ar kitiems aktyviems veiksmams, dėtuvę reikia pakeisti į visiškai užtaisytą net ir tuo atveju, jei joje esantys šoviniai nebuvo iššaudyti.

Pradinė padėtis – parengties padėtis gulint.

Dėtuvės keitimo gulint apibūdinimas:

1. Atsigulti ant kairiojo peties ir šono, kairiąją ranką sulenkti per alkūnę ir ant dilbio pasidėti ginklą dėtuve į išorę (ginklo vamzdis nukreiptas į priešo pusę).
2. Stebint šaudymo sektorių atidaryti dėtuvių krepšelį.
3. Dešiniąja ranka atjungti ir nuimti dėtuvę.
4. Tuščią dėtuvę įdėti į dėtuvių krepšelį.
5. Išimti užtaisytą šoviniais dėtuvę iš krepšelio ir įsitikinti, ar dėtuvė tvarkinga, ar šoviniai sudėti tvarkingai.
6. Įkišti dėtuvę į dėtuvės angą ir šiek tiek truktelėjus ją žemyn įsitikinti, ar dėtuvė gerai užfiksuota.
7. Užsegti dėtuvių krepšelį ir grąžinti ranką ant pistoletinės rankenos.
8. Verstis ant krūtinės (3-7 pav.), užimti kovinę padėtį gulint.
9. Stebėti šaudymo sektorių.

3-7 pav. Dėtuvės keitimas gulint

Pastabos:
1. Iššaudytos dėtuvės į krepšelį turi būti dedamos žiotimis į viršų, o užtaisytos – žiotimis į apačią.
2. Iššaudytos dėtuvės krepšeliuose turi būti laikomos vienoje liemenės pusėje, o užtaisytos – kitoje.
3. Atsižvelgiant į mūšio intensyvumą, kai reikia kuo greičiau paleisti ugnį, iššaudytas dėtuves reikia mesti ant žemės ir jas susirinkti vėliau.
4. Tuščioms dėtuvėms sudėti galima naudoti specialų ekipuotės krepšį.

3.1.8. Kuprinės nusiėmimas ir užsidėjimas gulint

Naudojimas

Kuprinės nusiėmimas ir užsidėjimas gulint naudotinas tada, jei netikėtai patekus į priešo ugnį kaunamasi nenusiėmus kuprinės. Paprastai kuprinė nusiimama iš anksto suplanavus (atvykus į patrulio bazę, galutinę susitikimo vietą ir pan.), o mūšio metu, kai situacija leidžia nusiimti kuprinę, ji nusiimama ir naudojama kaip priedanga. Jei aplinkybės leidžia, mūšio metu keičiant poziciją, kuprinė traukiama ar nešama ne ant pečių. Kuprinė paliekama tik tais atvejais, kai kario vienetas ruošiasi aktyviai veikti (pvz., vykdyti ataką) ir papildomas svoris gali trukdyti karių mobilumui. Kuprinės palikti negalima, kai užduoties įvykdymą lemia kuprinėje esančios priemonės (pvz., sprogmenys ar įranga), išskyrus tuos atvejus, kai gaunamas vado nurodymas. Kuprinė paliekama, kai akivaizdu, jog jos išsaugojimas kelia didelę riziką išgyvenamumui – kario gyvybė negali prilygti prarastai mantai.

Pradinė padėtis – kovinė padėtis gulint ant nugaros.

Kuprinės nusiėmimo gulint apibūdinimas:

1. Pasiversti į kairę ir atsigulti ant kairiojo šono.
2. Perimti ginklą, laikant jį už apsodo lovelio, į kairiąją ranką, sulenkti ją per alkūnę ir ant dilbio pasidėti ginklą dėtuve į išorę, ginklo vamzdį kreipiant į priešo pusę.
3. Dešiniąja ranka atsegti kuprinės juostos sagtį ir ištraukti dešiniąją ranką (sulenktą dešiniąją ranką prakišant po petneša, o plaštaką vedant prie kuprinės apačios) iš kuprinės petnešos.
4. Dešiniąja ranka laikant už kuprinės petnešos sukamuoju judesiu patraukti kuprinę į priekį ir paguldyti priešais save.
5. Ištraukti kairiąją ranką iš kuprinės petnešos (3-8 pav.).

3-8 pav. Kuprinės nusiėmimas gulint

Kuprinės užsidėjimo gulint apibūdinimas:

1. Įkišti kairiąją ranką į kairiąją kuprinės petnešą.

2. Kairiuoju šonu atsigulti ant kuprinės, per kelį sulenkiant kairiąją koją.

3. Įkišti dešiniąją ranką į dešiniąją kuprinės petnešą, ranką pradėti kišti apatinėje petnešos ir kuprinės jungties vietoje.

4. Pastūmus kairiosios rankos dilbiu staigiu ridenimosi judesiu į kairę pusę atsiklaupti ant kairiojo kelio.

5. Atsirėmus kairiosios rankos delnu į žemę pastatyti dešiniąją koją žingsnio atstumu į priekį.

6. Ištiesti kairiąją koją per kelį ir spiriantis pėda žengti kairiąja koja žingsnį pirmyn ištiesiant kūną (3-9 pav.).

7. Stojantis ginklo vamzdį kreipti į priešo pusę, o ginklą tvirtai laikyti už pistoletinės rankenos. Atsistojus ginklą paimti abiem rankomis.

3-9 pav. Kuprinės užsidėjimas gulint

Pastaba. Jei kuprinė sunki, kariai turėtų padėti vienas kitam atsistoti. Stojantis reikia išlaikyti nugarą tiesią ir stotis abiem kojomis vienu metu.

3.2. ŠAUDYMO SEKTORIŲ KEITIMAS GULINT

3.2.1. Šaudymo sektoriaus keitimas į kairę (dešinę) gulint

Naudojimas

Šaudymo sektoriaus keitimas į kairę (dešinę) gulint vykdomas vado nurodymu ir kai būtina kauti taikinį kairėje (dešinėje).

Pradinė padėtis – kovinė padėtis gulint.

Šaudymo sektoriaus keitimo į kairę (dešinę) gulint apibūdinimas:

1. Nustatyti keitiklį į saugią padėtį, dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną, o kairiąja – ginklo apsodo lovelį, ginklo buožę tvirtai įremti į petį.

2. Atsigulti ant kairiojo (dešiniojo) peties ir šono. Iš pradžių kairiąja (dešiniąja) koja, o paskui dešiniąja (kairiąja) koja atlikti ėjimo judesį pirmyn, tuo pat metu staigiai 90° kampu pasisukant visu kūnu į kairę (dešinę), kairįjį (dešinįjį) petį naudojant kaip sukimosi ašį (3-10 pav.).

3. Užimti parengties padėtį gulint.

Pastaba. Sukdamasis karys turi sutelkti dėmesį į ginklo saugą.

3-10 pav. Šaudymo sektoriaus keitimas į kairę (dešinę) gulint

3.2.2. Šaudymo sektoriaus keitimas į užnugarį gulint

Naudojimas

Šaudymo sektoriaus keitimas į užnugarį gulint naudojamas vado nurodymu ir kai būtina kauti taikinį užnugaryje.

Pradinė padėtis – kovinė padėtis gulint.

Šaudymo sektoriaus keitimo į užnugarį gulint apibūdinimas:

1. Nustatyti keitiklį į saugią padėtį, dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną, o kairiąja – ginklo apsodo lovelį, ginklo buožę tvirtai įremti į petį.

2. Atsigulti ant kairiojo peties ir šono. Iš pradžių kairiąja, o paskui dešiniąja koja atlikti ėjimo judesį pirmyn, tuo pat metu 180° kampu staigiai sukantis kūnu į kairę pusę, kairįjį petį naudojant kaip sukimosi ašį (3-11 pav.).

3. Užimti parengties padėtį gulint.

3-11 pav. Šaudymo sektoriaus keitimas į užnugarį gulint

Pastaba. Sukdamasis karys turi sutelkti dėmesį į ginklo saugą.

3.3. JUDĖJIMO BŪDAI GULINT

3.3.1. „Leopardo“ šliaužimas

Naudojimas

„Leopardo“ šliaužimas naudotinas siekiant judėti gulomis nepastebėtam arba mūšio metu atviroje vietovėje, keičiant ugnies poziciją, kai nėra galimybės pasislėpti už priedangų, įvertinus sniego, augmenijos aukštį arba reljefo nelygumus.

Pradinė padėtis – kovinė padėtis gulint.

„Leopardo“ šliaužimo apibūdinimas:

1. Dešiniosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio padėtį ir įsitikinti, kad jis nustatytas į saugią padėtį.

2. Ginklo diržą susitvarkyti taip, kad jis netrukdytų judėti.

3. Ginklą pakreipti taip, kad dėtuvė būtų nukreipta į priekį, o tūtų išmetimo anga nukreipta į viršų.

4. Dešiniosios rankos nykščiu laikyti ginklo pistoletinę rankeną iš apačios, plaštaką – iš viršaus, o ginklo stabilumui užtikrinti galima ištiesti pirštus.

5. Kairiąją ranką sulenkti per alkūnės sąnarį ir ginklo apsodo lovelį įremti į kairiosios rankos alkūnės linkį tarp žasto ir dilbio, delną ištiesti ir paguldyti ant žemės. Dešiniaja ranka nežymiai spausti ginklą į kairiosios rankos linkį.

6. Per kelį sulenkti kairiąją koją ir pritraukti ją prie kūno.

7. Remiantis kairiuoju keliu ir dešiniaja alkūne, ištiesti kairiąją ranką pirmyn ir pritraukti dešinįjį kelį prie kūno, tuo pat metu perkeliant kūno svorį į priekį.

8. Tapatų kartotinį veiksmą atlikti dešiniuoju keliu ir kairiąja alkūne perkeliant kūno svorį į priekį (3-12 pav.).

9. Veiksmus kartoti, iki bus pasiekta kita ugnies pozicija ar priedanga.

10. Užimti kovinę padėtį gulint.

3-12 pav. „Leopardo“ šliaužimas

Pastabos:
1. Šliaužiant pėdos turi būti nukreiptos į išorę ir kartu su šlaunimis maksimaliai prigludusios prie žemės.
2. Šliaužiama remiantis alkūnių ir kelių vidine puse.

3.3.2. „Leopardo“ šliaužimas, kai ginklas po kariu

Naudojimas

„Leopardo“ šliaužimas, kai ginklas po kariu, naudotinas, jeigu paprastasis „Leopardo“ šliaužimas negalimas dėl priedangos aukščio ar reljefo ypatumų arba dėl žemės paviršiaus būklės, pvz., purvyno, kai būtina saugoti ginklą nuo užteršimo, arba, šliaužiant per tankmę, kai ginklas gali užsikabinti už šakų.

Pradinė padėtis – kovinė padėtis gulint.

„Leopardo“ šliaužimo, kai ginklas po kariu, apibūdinimas:

1. Dešiniosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio padėtį ir įsitikinti, kad jis nustatytas į saugią padėtį.

2. Dešiniąja ranka paimti ginklą per jo svorio centrą – už dėtuvės ir apsodo lovelio, tada paguldyti ginklą ant dešiniosios rankos dilbio vidinės pusės. Dėtuvę pasukti taip, kad tūtų išmetimo anga atsiremtų į rankos vidinę pusę. Vamzdį nukreipiant pirmyn ir šiek tiek į viršų, buožę pasikišti po pažastimi.

3. Per kelį sulenkti kairiąją koją ir pritraukti ją prie kūno.

4. Remiantis kairiuoju keliu ir dešiniąja alkūne, ištiesti kairiąją ranką pirmyn ir pritraukti dešinįjį kelį prie kūno, tuo pat metu perkeliant kūno svorį į priekį (3-13 pav.).

5. Tapatų kartotinį veiksmą atlikti dešiniuoju keliu ir kairiąja alkūne, perkeliant kūno svorį į priekį.

6. Veiksmus kartoti toliau, iki bus pasiekta kita ugnies pozicija ar priedanga.

7. Užimti kovinę padėtį gulint.

3-13 pav. „Leopardo“ šliaužimas, kai ginklas po kariu

Pastabos:
1. Šliaužiant karys galvą turėtų laikyti priglaustą prie žemės.
2. Siekiant išlaikyta reikiamą judėjimo kryptį, pašliaužus keletą metrų, reikia trumpam pakelti galvą ir apsižvalgyti.
3. Kryptį lengviausia išlaikyti judant į netoliese pasirinktą orientyrą.

3.3.3. „Katės“ šliaužimas

Naudojimas

„Katės“ šliaužimas naudotinas, jeigu „Leopardo“ šliaužimas negalimas dėl priedangos aukščio ar reljefo ypatumų ir reikia šliaužti kuo labiau prigludus prie žemės.

Pradinė padėtis – kovinė padėtis gulint.

„Katės“ šliaužimo apibūdinimas:

1. Dešiniosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio padėtį ir įsitikinti, kad jis nustatytas į saugią padėtį.

2. Dešiniąja ranka paimti ginklą už diržo priekinės sagties, stengiantis diržą suimti kuo arčiau ginklo.

3. Paguldyti ginklą ant dešiniosios rankos dilbio, jo vamzdį nukreipiant į priekį, o dėtuvę – į išorę taip, kad tūtų išmetimo anga būtų nukreipta į viršų.

4. Per kelį sulenkti kairiąją koją ir pritraukti ją prie kūno.

5. Remiantis kairiuoju keliu ir dešiniąja alkūne, ištiesti kairiąją ranką į priekį ir pritraukti dešinįjį kelį prie kūno, tuo pat metu perkeliant kūno svorį į priekį (3-14 pav.).

6. Tapatų kartotinį veiksmą atlikti dešiniuoju keliu ir kairiąja alkūne, perkeliant kūno svorį į priekį.

7. Veiksmus kartoti toliau, iki bus pasiekta kita ugnies pozicija ar priedanga.

8. Užimti kovinę padėtį gulint.

3-14 pav. „Katės“ šliaužimas

Pastabos:
1. Šliaužiant reikėtų stengtis neįsitempti ir nenaudoti perteklinės jėgos.
2. Šliaužiant galvą pravartu pasukti į šoną ir palenkti kuo arčiau žemės.
3. Siekiant išlaikyta reikiamą judėjimo kryptį, pašliaužus keletą metrų, reikia trumpam pakelti galvą ir apsižvalgyti.

3.3.4. „Kačiuko“ sėlinimas

Naudojimas

„Kačiuko“ sėlinimas naudotinas judant vietove, kuri gali būti užminuota.

Pradinė padėti – kovinė padėtis gulint.

„Kačiuko“ sėlinimo apibūdinimas:

1. Dešiniosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio padėtį ir įsitikinti, kad jis nustatytas į saugią padėtį.

2. Užlenkti buožę, ginklą pakabinti už nugaros vamzdžiu žemyn.

3. Ginklo diržą suveržti taip, kad ginklas būtų tvirtai prigludęs prie nugaros ir netabaluotų (galima būtų ginklą laikyti ant žemės šalia, bet tada reikės tikrinti didesnį plotą, o tai didina riziką užkliuvus ginklu aktyvuoti atotampas, sukelti papildomą triukšmą ir pan.).

4. Visu kūnu prisiglausti prie žemės. Lėtai tiesiant rankas į priekį, patikrinti ir išvalyti žemės plotą, esantį priešais ištiestų rankų atstumu, t. y. nuo judėjimo kelio išvalyti sausas šakas (kad būtų išvengta traškėjimo) ir, pirštais kedenant gruntą, patikrinti, ar nėra minų.

5. Ištiesus rankas lėtai sulenkti jas per alkūnes ir pakelti į viršų, lėtai atlikti grįžtamąjį judesį (delnai turi būti ištiesti) iki galvos – patikrinti, ar nėra atotampos arba vielos kliūties.

6. Nuleisti rankas taip, kad delnai atsidurtų pečių plotyje, priešais veidą.

7. Įtempus kūną vienu metu pasikelti ant alkūnių ir pėdų galų.

8. Perkelti svorį į priekį ant delnų ir lėtai prisiglausti prie žemės (3-15 pav.).

9. Veiksmus kartoti toliau, iki bus pasiekta kita ugnies pozicija ar priedanga.

10. Rastas sausas šakas perkelti į šoną. Aptikus miną, atotampą ar vielų kliūtį, pranešti vadui ir (ar) keisti maršrutą.

11. Prišliaužus iki naujos pozicijos ar prireikus panaudoti ginklą, gultis ant kairiojo šono, dešiniąja ranka paimti ginklą už vamzdžio ir traukti į priekį ant krūtinės. Perimti jį kairiąja ranka ir laikyti už apsodo lovelio, o dešiniąją ranką ištraukus iš ginklo diržo kilpos, suimti ja pistoletinę rankeną.

12. Užimti kovinę padėtį gulint.

Pastaba. „Kačiuko“ sėlinimo judėjimo būdas labai lėtas, todėl planuojant maršrutą reikėtų į tai atsižvelgti.

3-15 pav. „Kačiuko“ sėlinimas

3.3.5. Šliaužimas ant šono

Naudojimas

Šliaužimas ant šono naudotinas sužeistajam arba kroviniui transportuoti.

Pradinė padėtis – kovinė padėtis gulint.

Šliaužimo ant šono apibūdinimas:

1. Dešiniosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio padėtį ir įsitikinti, kad jis nustatytas į saugią padėtį.

2. Užlenkti buožę, ginklą pakabinti už nugaros vamzdžiu žemyn.

3. Ginklo diržą suveržti taip, kad ginklas būtų tvirtai prigludęs prie nugaros ir netabaluotų.

4. Pasisukti į kairę ir pakelti krūtinę, į žemę remtis ant sulenktos kairiosios rankos alkūnės, dilbio ir ištiestos plaštakos.

5. Pritraukti dešinįjį kelį ir, remiantis dešiniąja pėda į žemę, atsispirti. Šiek tiek pakėlus dubenį, perkelti korpusą pirmyn, velkant žeme sulenktą kairiąją koją, perstatyti į priekį dešinįjį rankos delną.

6. Perstatyti kairiąją alkūnę pirmyn ir atsispiriant sulenkta kairiąja koja bei remiantis dešiniuoju delnu ir dešiniąja pėda, kilstelėjus dubenį, perkelti kūną į priekį (3-16 pav.).

7. Veiksmus kartoti toliau, iki bus pasiekta kita ugnies pozicija ar priedanga.

8. Užimti kovinę padėtį gulint.

Pastabos:
1. Šliaužimo ant šono metu patartina nekryžiuoti kojų.
2. Traukiant krovinį, reikėtų išnaudoti ne vien rankų, bet ir nugaros raumenų jėgą.

3-16 pav. Šliaužimas ant šono

3.3.6. Šliaužimas ant nugaros

Naudojimas

Šliaužimas ant nugaros naudotinas siekiant išlaikyti intensyvią ugnį sąlytyje su priešu atsitraukiant.

Pradinė padėtis – kovinė padėtis gulint ant nugaros.

Šliaužimo ant nugaros apibūdinimas:

1. Dešiniosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio padėtį ir įsitikinti, kad jis nustatytas į saugią padėtį.
2. Ginklo diržą susitvarkyti taip, kad jis netrukdytų judėti.
3. Kojas sulenkti per kelius, pėdų padais visiškai atsiremti į žemę. Ginklą kairiąja ranka laikyti už apsodo lovelio, o dešiniąja – už pistoletinės rankenos. Vamzdį laikyti 45° kampu į viršų nukreipus į priešingą judėjimui pusę.
4. Šliaužimą pradėti perkeliant kairįjį petį ir dešiniąją koją pirmyn, atsispiriant dešiniuoju pečiu ir kairiąja koja (3-17 pav.).
5. Tapatų kartotinį veiksmą atlikti, atsispiriant kairiuoju pečiu ir dešiniąja koja, perkeliant kūno svorį į priekį.
6. Veiksmus kartoti toliau, iki bus pasiekta kita ugnies pozicija ar priedanga.
7. Užimti kovinę padėtį gulint ant nugaros.

Pastabos:
1. Šliaužimo ant nugaros metu reikia nuolat dairytis į šonus ir į judėjimo krypties pusę.
2. Reikėtų sutelkti dėmesį į kojas, kad jos neužstotų ugnies linijos.

3-17 pav. Šliaužimas ant nugaros

3.4. ŠAUDYMO POZICIJŲ KEITIMAS GULINT

3.4.1. Šaudymo pozicijos keitimas šliaužiant į kairę (dešinę)

Naudojimas

Šaudymo pozicijos keitimas šliaužiant į kairę (dešinę) naudotinas stengiantis laikytis kuo žemesnėje kario kūno aukščio dimensijoje, keičiant poziciją. Kaip priedangą patartina naudoti sniego pusnis, žemą augmeniją, kelio arba vejos bortus, vamzdyną ir pan.

Pradinė padėtis – kovinė padėtis gulint.

Šaudymo pozicijos keitimo šliaužiant į kairę (dešinę) apibūdinimas:

1. Dešiniosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio padėtį ir įsitikinti, kad jis nustatytas į saugią padėtį.
2. Ginklo diržą sutvarkyti taip, kad jis netrukdytų judėti.
3. Maksimaliai prigludus prie žemės išsilenkti per juosmenį į kairę, vienu metu abi rankas ir kojas perkelti į kairę (dešinę) pusę.
4. Kilstelėti kūną perkeliant jo svorį ant alkūnių ir kojų. Ištiesti kūną ir priglusti prie žemės (3-18 pav.).
5. Veiksmus kartoti toliau, iki bus pasiekta kita ugnies pozicija ar priedanga.
6. Užimti kovinę padėtį gulint.

Pastaba. Šliaužiant reikia išlikti prigludus prie žemės.

3-18 pav. Šaudymo pozicijos keitimas šliaužiant į kairę (dešinę)

3.4.2. Šaudymo pozicijos keitimas į kairę (dešinę) šliaužiant remiantis alkūnėmis

Naudojimas

Šaudymo pozicijos keitimas į kairę (dešinę) šliaužiant remiantis alkūnėmis naudotina griuvėsiuose, kirtavietėse ir pan., t. y. tokiose vietose, kuriose neįmanoma pritaikyti kito šliaužimo būdo.

Pradinė padėtis – kovinė padėtis gulint.

Šaudymo pozicijos keitimo į kairę (dešinę) šliaužiant remiantis alkūnėmis apibūdinimas:

1. Dešiniosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio padėtį ir įsitikinti, kad jis nustatytas į saugią padėtį.
2. Ginklo diržą susitvarkyti taip, kad jis netrukdytų judėti.
3. Įtempti kūną ir kilstelėti virš žemės remiantis alkūnėmis ir pėdomis.
4. Perstatyti kairiąją (dešiniąją) ranką ir kairiąją (dešiniąją) koją į kairę (dešinę) pusę.
5. Pritraukti dešiniąją (kairiąją) ranką ir dešiniąją (kairiąją) koją. Judėjimo metu kūną laikyti įtemptą ir šiek tiek pakeltą virš žemės (3-19 pav.).
6. Priglusti prie žemės.
7. Užimti kovinę padėtį gulint.

Pastaba. Karys privalo saugoti alkūnes, naudoti jų apsaugas.

3-19 pav. Šaudymo pozicijos keitimas į kairę (dešinę) šliaužiant remiantis alkūnėmis

3.4.3. Ridenimasis

Naudojimas

Ridenimasis naudotinas išimtiniais atvejais, kai reikia labai greitai pasitraukti iš užimamos ugnies pozicijos. Fiziškai nepavyktų ridentis brūzgynuose ir aplinkoje, gausioje įvairių kliūčių: medžių, didelių akmenų, griuvėsių ir pan.

Pradinė padėtis – kovinė padėtis gulint.

Ridenimosi apibūdinimas:

1. Dešiniosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio padėtį ir įsitikinti, kad jis nustatytas į saugią padėtį.
2. Ginklo diržą susitvarkyti taip, kad jis netrukdytų judėti.
3. Atsigulti ant kairiojo (dešiniojo) šono.
4. Priglausti ginklą išilgai kūno, priglaudžiant alkūnes, rankomis laikant už apsodo lovelio ir pistoletinės rankenos priešais veidą (ginklo vamzdis nukreiptas į priešo pusę).
5. Aukščiau esančią dešiniąją (kairiąją) koją statyti judėjimo kryptimi, suktis visu kūnu, o apačioje esančia koja atlikti mostą judėjimo kryptimi, tuo pat metu stumtis apačioje esančia alkūne. Judant kūną laikyti tiesų, išnaudoti inerciją, ginklo vamzdį laikyti nukreiptą į priešo pusę (3-20 pav.).
6. Užimti kovinę padėtį gulint.

Pastaba. Po ridenimosi galimas galvos svaigimas ir orientacijos praradimas.

3-20 pav. Ridenimasis

3.4.4. Kovinės padėties keitimas iš padėties gulint ant nugaros į gulint

Naudojimas

Kovinės padėties keitimas iš padėties gulint ant nugaros į gulint naudotinas po greitos reakcijos į priešo ugnį, užėmus padėtį gulint ant nugaros arba užimant patogesnę padėtį, t. y. kovinę padėtį gulint, bet nekeičiant šaudymo krypties.

Pradinė padėtis – kovinė padėtis gulint ant nugaros.

Kovinės padėties keitimo iš gulint ant nugaros į gulint apibūdinimas:

1. Dešiniosios rankos rodomuoju pirštu patikrinti keitiklio padėtį ir įsitikinti, kad jis nustatytas į saugią padėtį.

2. Ginklo diržą susitvarkyti taip, kad jis netrukdytų judėti.

3. Įtempti kūną ir šiek tiek pasikelti remiantis kairiąja alkūne bei dešiniąja pėda.

4. Kairiąją koją pakišti po savimi atgal, kūnu lenktis į priekį ir atsigulti ant krūtinės (3-21 pav.). Judesio metu ginklą laikyti nukreiptą į priešo pusę.

5. Užimti kovinę padėtį gulint.

3-21 pav. Kovinės padėties keitimas iš gulint ant nugaros į gulint

Pastaba. Padėties iš gulint ant nugaros į gulint keitimo metu karys turi stengtis išlikti kaip įmanoma labiau prigludęs prie žemės.

IV dalis

4. PRIEDANGŲ NAUDOJIMAS

4.1. STEBĖJIMO IR ŠAUDYMO PADĖTYS NAUDOJANT PRIEDANGĄ ..... I 4-1

4.2. PRIEDANGOS NAUDOJIMAS JUDANT ..... I 4-15

4.1. STEBĖJIMO IR ŠAUDYMO PADĖTYS NAUDOJANT PRIEDANGĄ

4.1.1. Kovinė padėtis stovint už priedangos trumpai stebėti

Naudojimas

Kovinė padėtis stovint už priedangos trumpai stebėti naudotina siekiant greitai apžvelgti sektorių slepiantis nuo priešo ugnies arba išlaikyti esamą ugnies poziciją. Taip pat iš šios padėties keičiamos kario kūno padėties dimensijos, susijusios su stebėjimu ir šaudymu, arba užimant tokias kovines padėtis, kaip gulint arba priklaupus.

Pradinė padėtis

Pradinė padėtis su ginklu, laikomu abiem rankomis prie krūtinės, ginklo vamzdis nuleistas į apačią 45° kampu, kojos pečių plotyje.

Stovima prieš priedangą (ginklo vamzdis nuleistas 45° kampu į žemę ir 30–50 cm atstumu nuo priedangos), šalia jos kampo, taip, kad nedideliu kūno korpuso judesiu palinkstant į šoną būtų galima iškišti galvą iš už priedangos, neatidengiant viso kūno.

Kovinės padėties stovint už priedangos trumpai stebėti apibūdinimas:

1. Kojos vienoje linijoje, pečių plotyje, pusiau sulenktos, svorio centras žemiau, kojų pėdos nukreiptos į priekį. Nugara tiesi, kiek palenkta į priekį.

2. Dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną, kairiąja – ginklo apsodo lovelį, alkūnes lengvai pasukti į vidų, ginklo buožę tvirtai atremti į petį, vamzdį nukreipti į priekį bei nuleisti 45° kampu žemyn.

3. Nekeičiant pėdų padėties ir paskirstant kūno svorį vienodai ant abiejų kojų, keliant ginklą, palinkti per juosmenį į dešinįjį (arba kairįjį) šoną tiek, kad iš už priedangos kampo būtų matomas tik ginklas ir veido dalis tik tiek, kad būtų galima taikytis (4-1 pav.).

4. Trumpam (apie 1–2 sek.) iškišus galvą atlikti stebėjimą ir grįžti į pradinę padėtį atvirkštine tvarka.

5. Baigus šaudymą, nustatyti keitiklį į saugią padėtį ir apsidairyti – pažiūrėti į kairę ir į dešinę.

6. Grįžti į pradinę padėtį.

4-1 pav. Kovinė padėtis stovint už priedangos

Pastaba. Ši parengties padėtis, kai ginklo vamzdis nukreiptas žemyn, gali būti pavojinga vykdant veiksmus vandens transporto priemonėse (kateriuose, valtyse) ir netikslinga naudoti stebint statinių viršutinius aukštus.

4.1.2. Kovinė padėtis stovint už priedangos pasiruošus atakai

Naudojimas

Kovinė padėtis stovint už priedangos pasiruošus atakai naudotina vykdant ataką ne tik gyvenamojoje, bet ir kitose vietovėse.

Pradinė padėtis – parengties padėtis stovint. Atsistojama prieš priedangą (prie priedangos kampo) tokiu atstumu, kad palinkstant į šoną būtų galima iškišti galvą iš už kampo, neatidengiant viso kūno.

Kovinės padėties stovint už priedangos pasiruošus atakai apibūdinimas:

1. Pasilenkti į dešinįjį šoną, tuo pat metu dešiniąja koja žengti vieną žingsnį link kampo ir atsistoti neiškišant kojos iš už priedangos.

2. Per juosmenį lenktis tiek, kad iš už kampo būtų matomas tik ginklas ir veido dalis tik tiek, kad būtų galima taikytis (lenktis tik nugara ir tik truputį daugiau į šoną nei padėta pėda). Stovėsena plati, kojos per kelius sulenktos – svorio centras turi būti žemiau, kūno svoris paskirstytas 70 % ant dešiniosios ir 30 % ant kairiosios kojos (4-2 pav.).

3. Baigus šaudymą, nustatyti keitiklį į saugią padėtį ir apsidairyti – pažiūrėti į kairę ir į dešinę.

4. Užimti parengties padėtį stovint.

4-2 pav. Kovinė padėtis stovint už priedangos pasiruošus atakai

Pastaba. Mūšio metu karys turėtų atkreipti dėmesį į alkūnes (jos turi būti priglaustos prie korpuso), o pėdas nukreipti tiesiai į priedangą, užsitikrindamas, kad nebus išlindęs iš už priedangos.

4.1.3. Kovinė padėtis stovint už lango angos tipo priedangos

Naudojimas

Kovinė padėtis stovint už lango angos tipo priedangos naudotina mūšio metu. Šiuo atveju priedanga galėtų tapti apgriautas pastato kampas arba vieta šalia lango tipo angos.

Pradinė padėtis – parengties padėtis stovint. Atsistojama prieš priedangą (prie priedangos kampo) tokiu atstumu, kad palinkstant į šoną būtų galima iškišti galvą iš už kampo, neatidengiant viso kūno.

Kovinės padėties stovint už lango angos tipo priedangos apibūdinimas:

1. Žengti žingsnį į kairę (kojos vienoje linijoje, pečių plotyje, pusiau sulenktos, svorio centras žemiau), pėdas nukreipti į priekį, nugara tiesi, kiek palenkta į priekį. Dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną, kairiąja – ginklo apsodo lovelį, alkūnes lengvai pasukti į vidų, ginklo buožę tvirtai atremti į petį, vamzdį nukreipti į priekį ir nuleisti 45° kampu žemyn.

2. Pasilenkti į kairįjį šoną, tuo pat metu kairiąja koja žengti žingsnį link kampo ir atsistoti neiškišant kojos iš už priedangos. Per juosmenį lenktis tiek, kad iš už kampo būtų matomas ginklas ir veido dalis tik tiek, kad būtų galima taikytis. Stovėsena plati, dešinioji koja ištiesta per kelį ir naudojama kaip kūno atsvara, svorio centras žemiau, o kūno svoris perkeltas ant kairiosios kojos, nes kuo labiau sulenktas kairysis kelis, tuo didesnė tikimybė atsidengti iš už priedangos. Ginklas nukreiptas į taikinį (4-3 pav.).

3. Baigus šaudymą, nustatyti keitiklį į saugią padėtį ir apsidairyti – pažiūrėti į kairę ir į dešinę.

4. Grįžti į pradinę padėtį – kojos pečių plotyje, ginklas laikomas abiem rankomis prie krūtinės, jo vamzdis nukreiptas į apačią 45° kampu.

4-3 pav. Kovinė padėtis stovint už lango angos tipo priedangos

Pastaba. Prireikus staiga pasislėpti už priedangos, dėl apkrautos kairiosios kojos atsitraukimas į dešinę tampa sudėtingesnis, todėl galima staiga užimti kovinę padėtį gulint ant nugaros arba reikėtų slėptis už horizontaliosios priedangos, kaip parodyta 4-3.1 pav.: staiga atsiklaupti ant dešiniosios kojos kelio, paskui kairiosios rankos delnu atsiremti į žemę, tuo pat metu atsiklaupiant ant kairiosios kojos kelio. Ginklą vamzdžiu, nukreiptu žemyn, atsiklaupimo metu laikyti dešiniąja ranka.

4-3.1 pav. Staigus pasislėpimas už horizontaliosios priedangos

4.1.4. Kovinė padėtis priklaupus už priedangos

Naudojimas

Padėtis priklaupus dažniausiai naudojama šaudyti iš ugnies pozicijos, kai priedangos aukštis neleidžia kautis stovint. Priklaupęs karys sunkiau pastebimas ir dėl sumažintos kūno padėties dimensijos yra daug mažiau pažeidžiamas kaip taikinys.

Pradinė padėtis – kovinė padėtis stovint už priedangos.

Kovinės padėties priklaupus už priedangos apibūdinimas:

1. Atsiklaupti 30–50 cm atstumu nuo priedangos ant dešiniojo kelio priešais priedangą (šalia jos kampo) taip, kad vienu judesiu palinkstant į dešinįjį šoną būtų galima iškišti galvą iš už kampo, neatidengiant viso kūno. Kairiosios kojos kulną pastatyti į vieną liniją su dešiniuoju keliu ir visa pėda atsiremti į žemę. Dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną, kairioji – ginklo apsodo lovelį, alkūnes lengvai pasukti į vidų, ginklo buožę tvirtai atremti į petį, vamzdį nukreipti į priekį ir nuleisti 45° kampu žemyn.

2. Stebėti ir taikytis iš už priedangos, visiškai ištiesti kairiąją koją į kairįjį šoną, pėdos vidine puse atsiremti į žemę. Palinkti per juosmenį į dešinįjį šoną tiek, kad iš už kampo išlįstų tik ginklas ir veido dalis tiek, kad būtų galima taikytis (4-4 pav.).

3. Grįžti į pradinę padėtį – vienu metu tiesinti juosmenį ir pritraukti lenkiant kairiąją koją per kelį prie dešiniojo kelio.

4. Užimti parengties padėtį priklaupus už priedangos.

4-4 pav. Kovinė padėtis už priedangos priklaupus

Pastaba: Kairioji koja naudojama pusiausvyrai išlaikyti ir kaip atsvara perkeliant kūno svorį.

4.1.5. Kovinė padėtis gulint ant šono už priedangos

Naudojimas

Kovinė padėtis gulint ant šono už priedangos naudotina kaunantis laiptinėje, kai reikia šaudyti iš labai žemos padėties į viršų, o šaudymo anga yra labai žemai, arba, esant tokiai priedangos formai, kuri leidžia paleisti ugnį visiškai lygiu, t. y. padengtu asfaltu ar kita danga, žemės paviršiumi.

Pradinė padėtis – parengties padėtis priklaupus už priedangos.

Kovinės padėties gulint ant šono už priedangos apibūdinimas:

1. Visiškai ištiesti kairiąją koją į kairįjį šoną, pėdos vidine puse atsiremti į žemę, o dešiniosios kojos pėdą per kelį pasukti į kairę lygiagrečiai su priedanga. Atsisėsti ant žemės, kūno svorį išlaikant dešinėje pusėje ir atsigulti ant dešiniojo šono pasisukant į priedangos kampo pusę. Kojomis įsiremti į priedangą taip, kad kairioji koja būtų viršuje, o dešinioji apačioje (kojų pėdos nukreipti į priedangos kampo pusę, kojos sulenktos per kelius).

2. Dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną, kairiąja – ginklo apsodo lovelį, alkūnes lengvai pasukti į vidų, ginklo buožę tvirtai atremti į petį. Ginklas laikomas horizontaliai, vamzdžiu į priedangos kampo pusę.

3. Stebėti ir taikytis iš už priedangos, tiesinant kairiąją koją stumtelėti kūną į dešinę pusę užgulant dešinįjį petį tiek, kad iš už kampo išlįstų ginklas ir dalis veido, kad būtų galima taikytis (4-5 pav.).

4. Grįžti į pradinę padėtį – tiesinant dešiniąją koją stumtelėti kūną į kairę pusę ir, atliekant ridenimosi judesį už priedangos, atsiklaupti ant abiejų kelių pasiremiant kairiąja ranka. Ginklą dešiniąja ranka laikyti už pistoletinės rankenos 45° kampu žemyn. Neatitrau-

kiant kairiosios rankos nuo žemės pastatyti kairiąją pėdą išorinėje kairiosios plaštakos pusėje. Tada, tiesiant dešiniąją koją per kelį, atsispirti į priedangą ir atsistoti.

5. Užimti parengties padėtį priklaupus už priedangos.

4-5 pav. Kovinė padėtis gulint ant šono už priedangos

Pastaba. Kovinė padėtis gulint ant šono už priedangos užtikrina galimybę greitai atsitraukti, susiklosčius pavojingoms aplinkybėms, kai ugnies pozicija apšaudoma sunkiųjų ginklų ugnimi.

4.1.6. Kovinė padėtis pusiau gulomis už priedangos

Naudojimas

Kovinė padėtis pusiau gulomis už priedangos naudotina ginant ugnies poziciją, kai priedangos aukštis neleidžia kautis stovint. Ši padėtis dažniausiai yra netikėta ir sunkiai pastebima – kartu ji leidžia greitai pakeisti kūno aukščio dimensiją šaudymo metu arba ugnies poziciją.

Pradinė padėtis – parengties padėtis priklaupus už priedangos.

Kovinės padėties pusiau gulomis už priedangos apibūdinimas:

1. Dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną, kairiąja – ginklo apsodo lovelį, alkūnes lengvai pasukti į vidų, ginklo buožę tvirtai atremti į petį. Ginklas laikomas horizontaliai, vamzdžiu į priedangos kampo pusę.

2. Atsigulti už priedangos, visiškai ištiesti kairiąją koją į kairįjį šoną, pėdos vidine puse atsiremti į žemę, sulenktos per kelį dešiniosios kojos pėdą šiek tiek pasukti į dešinę, o dešinįjį kelį pakreipti lygiagrečiai su priedanga. Kūno svorį išlaikant dešinėje pusėje, dešiniuoju pečiu gultis ant dešiniojo kelio ir išlįsti iš už priedangos tiek, kad būtų matomas tik ginklas ir dalis veido bei būtų galima taikytis (4-6 pav.).

3. Grįžti į pradinę padėtį: kairiąja plaštaka atsiremti į žemę ir stumtelėti kūną į kairę pusę, kartu sulenkiant kairiąją koją per kelį ir pastatant kairiąją pėdą išorinėje kairiosios plaštakos pusėje.

4. Pritraukiant kairiąją koją, ją naudoti kaip kūno atsvarą ir užimti parengties padėtį priklaupus už priedangos.

4-6 pav. Kovinė padėtis pusiau gulomis už priedangos

Pastaba. Karys turi atkreipti dėmesį į tai, kad šaudant pusiau gulomis už priedangos ginklas laikomas pakreiptas šonu, todėl taikiklis visada iš už priedangos bus išlindęs daugiau nei vamzdis.

4.1.7. Kovinė padėtis gulint už priedangos

Kovinė padėtis gulint už priedangos naudotina, kai sąlygos leidžia atsigulti šalia priedangos kampo arba erdvioje patalpoje.

Pradinė padėtis – parengties padėtis gulint.

Kovinės padėties gulint už priedangos apibūdinimas:

1. Atsigulti ant dešiniojo peties, stebėti priešą ir taikytis iš už priedangos taip, kad iš už jos kampo būtų matomi tik ginklas ir veido dalis tiek, kad būtų galima taikytis (4-7 pav.).

2. Atsigulti ant krūtinės ir pasislėpti už priedangos: užimti parengties padėtį gulint, bet tik už priedangos.

4-7 pav. Kovinė padės gulint už priedangos

Pastaba. Kariui atsigulus už priedangos, iš už jos negalima nei iškišti dešiniosios kojos, nei jos lenkti per kelį.

4.2. PRIEDANGOS NAUDOJIMAS JUDANT

4.2.1. Judėjimas iš už priedangos

Judėjimas iš už priedangos naudotinas slopinant ir (ar) kaunant taikinį, esantį už priedangos. Judama veržliai nuo vienos priedangos iki kitos, intensyviai apšaudant taikinius pavieniais šūviais. Atstumas tarp priedangų neturėtų viršyti 5–6 m.

Pradinė padėtis – parengties padėtis stovint už priedangos.

Judėjimo iš už priedangos apibūdinimas:

1. Pasilenkti į dešinįjį šoną, kartu dešiniąja koja žengti vieną žingsnį link priedangos kampo ir atsistoti, neiškišant iš už jo kojos pėdos. Per juosmenį lenktis tiek, kad iš už kampo būtų matomi tik ginklas ir veidas tiek, kad būtų galima nutaikyti ginklą. Lenktis į šoną galima tik nugara ir šiek tiek daugiau nei bus pastatyta pėda. Stovėsena plati, kojos sulenktos per kelius, svorio centras žemiau, o kūno svoris paskirstytas tolygiai ant abiejų kojų.

2. Norint pradėti judėjimą šonu į dešinę pusę, reikia pristatyti kairiąją koją prie dešiniosios bei tolygiai paskirstyti svorį ant abiejų kojų. Pėdos turi būti nukreiptos į taikinio pusę, o ginklas nukreiptas link taikinio (4-8 pav.).

3. Toliau judėti pristatomu žingsniu, kartojant tuos pačius veiksmus, iki bus pasiekta kita priedanga.

Pastaba. Siekiant įbauginti priešą, reikia šaudyti dar iki pradedant judėti iš už savo priedangos bei stengtis taikytis į priešą ar jo priedangos kraštą taip, kad kulkos kliudytų priedangos kampą.

4-8 pav. Judėjimas iš už priedangos

4.2.2. Sektoriaus stebėjimas iš už priedangos stovint

Naudojimas

Sektoriaus stebėjimas iš už priedangos stovint dažniausiai reikalingas siekiant užsitikrinti ilgesnę sektoriaus kontrolę, pvz., vienetui judant nuo vienos priedangos iki kitos. Pasirodę taikiniai kaunami vykdant vado komandą ir (arba) savarankiškai.

Pradinė padėtis – parengties padėtis už priedangos stovint.

Sektoriaus stebėjimo iš už priedangos stovint apibūdinimas:

1. Išlaikant žemiau esantį kūno svorio centrą žengti vieną žingsnį kairiąja koja į priekį link priedangos kampo (pėda negali išlįsti iš už priedangos). Kūno svorį paskirstyti tolygiai ant abiejų kojų. Užimti parengties padėtį stovint už priedangos (4-9 pav.).
2. Žengti kairiąja koja į priekį.
3. Paskirstyti kūno svorį tolygiai ant abiejų kojų, užimti parengties padėtį stovint už priedangos.

Pastaba. Sektorių stebintis karys privalo visą laiką išlaikyti regimąjį kontaktą su kitais vieneto kariais.

4-9 pav. Sektoriaus stebėjimas iš už priedangos stovint

4.2.3. Sektoriaus stebėjimas iš už priedangos priklaupus

Naudojimas

Sektoriaus stebėjimas iš už priedangos priklaupus dažniausiai reikalingas siekiant užsitikrinti ilgesnę sektoriaus kontrolę arba jei priedangos dydis neleidžia sektoriaus stebėti stovint. Pasirodžiusį taikinį galima kauti vykdant vado komandą ir (arba) savarankiškai.

Pradinė padėtis – kovinė parengtis priklaupus už priedangos.

Sektoriaus stebėjimo iš už priedangos priklaupus apibūdinimas:

1. Pastatyti kairiąją koją į priekį link priedangos kampo (pėda negali išlįsti iš už priedangos) ir priklaupus ant dešiniojo kelio pasisukti į dešinę pusę. Kūno svorį paskirstyti tolygiai ant abiejų kojų. Užimti parengties padėtį priklaupus už priedangos ir stebėti sektorių (4-10 pav.).

2. Grįžti į pradinę padėtį: pastatyti kairiąją koją atgal į kairę pusę ir užimti parengties padėtį už priedangos priklaupus.

Pastaba. Tuo atveju, kai kontroliuojamas sektorius platus (didesnis nei 45°), karys turi stebėti pagrindinę kryptį, tačiau ginklo vamzdį nukreipti ta kryptimi, kuri mažiausiai patenka į akiratį arba iš kurios labiausiai tikėtinas priešo priartėjimas.

4-10 pav. Sektoriaus stebėjimas iš už priedangos priklaupus

V dalis

5. ATRAMOS NAUDOJIMAS

5.1. HORIZONTALIOSIOS ATRAMOS NAUDOJIMAS .....I 5-1
5.2. VERTIKALIOSIOS ATRAMOS NAUDOJIMAS .....I 5-8

5.1. HORIZONTALIOSIOS ATRAMOS NAUDOJIMAS

5.1.1. Kovinė padėtis stovint naudojant horizontaliąją atramą

Naudojimas

Šaudymo metu atramą reikėtų naudoti visuomet, jei tik leidžia aplinkybės. Artimojoje kovoje veiksmai vyksta labai greitai, todėl efektyviai išnaudoti atramą dėl laiko stokos beveik nėra galimybės, ypač vykdant puolamuosius veiksmus. Šaudant į taikinius, esančius 30 metrų atstumu ir toliau, laiko faktorius nebėra gyvybiškai svarbus, todėl atramos naudojimas leistų stabilizuoti ginklo vamzdį ir užtikrintų daug taiklesnius šūvius. Kaunantis gyvenamojoje vietovėje, atramą reikėtų naudoti taip, kad išlindęs vamzdis, šūvio liepsna ir dūmai iš už priedangos nedemaskuotų kario buvimo vietos. Naudojant horizontaliąją atramą – priedangą, reikia pasirinkti tokią šaudymo poziciją, kad karys nestyrotų virš priedangos, bet su ja tarsi susilietų, t. y. neišsiskirtų iš bendro fono.

Pradinė padėtis – parengties padėtis stovint.

Kovinės padėties stovint naudojant horizontaliąją atramą apibūdinimas:

1. Paruošti ginklą šaudyti.

2. Atsirėmimas. Atsistoti prieš atramą per ištiestą ranką. Atremti priekinę apsodo lovelio dalį ant horizontaliosios atramos. Ginklo buožę tvirtai įremti į petį, dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną. Kairiąja ranka naudojant atvirkštinį suėmimą (plaštaką ištiestais pirštais įremti į atramą, apsodo lovelį suimti rodomuoju pirštu ir nykščiu) spausti žemyn prie atramos. Nugara tiesi, kojos per kelius tiesios, sąnariai „užrakinti“ – sudaro-

ma standi kūno konstrukcija. Nugara ir kojos turi sudaryti tiesią liniją su įsivaizduojamu 90° kampu tarp kūno ir ginklo. Kūno svoris tolygiai paskirstytas ant abiejų kojų. Prisitaikant prie atramos aukščio, kūno aukštį koreguoti ne sulenkiant kelius, bet atsistojant plačiau arba siauriau. Patartina vengti kūno svorio perkėlimo ant atramos (5-1 pav.).

3. Taikymasis. Rodomuoju pirštu nustatyti keitiklį į pavienių šūvių padėtį, paskui pirštą uždėti ant nuleistuko. Po komandos „UGNIS!“ taikytis į nurodytą taikinį ir paleisti nurodytą šūvių skaičių.

4. Baigus šaudymą, nustatyti keitiklį į saugią padėtį ir apsidairyti – pažiūrėti į kairę ir į dešinę.

5. Užimti parengties padėtį stovint.

5-1 pav. Kovinė padėtis stovint naudojant horizontaliąją atramą

5.1.2. Kovinė padėtis priklaupus naudojant horizontaliąją atramą

Naudojimas

Šaudant viduriniojoje dimensijoje, klūpant ant abiejų kelių, pasiekiamas didesnis stabilumas. Tai daro teigiamą įtaką šaudymo rezultatams, tačiau jei veiksmai atliekami judant, reikėtų pasirinkti šaudymo poziciją priklaupus ant vieno kelio. Siekiant prisitaikyti prie atramos aukščio, galima užimti žemesnę padėtį, t. y. priklaupus ant kelių atsisėsti ant kulnų, nugarą išlaikant tiesią.

Pradinė padėtis – parengties padėtis priklaupus.

Kovinės padėties priklaupus naudojant horizontaliąją atramą apibūdinimas:

1. Paruošti ginklą šaudyti.

2. Atsirėmimas. Atsiklaupti ant abiejų kelių prieš atramą per ištiestą ranką. Atremti priekinę apsodo lovelio dalį ant horizontaliosios atramos. Ginklo buožę tvirtai įremti į petį, dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną. Kairiąja ranka naudojant atvirkštinį suėmimą (plaštaką ištiestais pirštais įremti į atramą, apsodo lovelį suimti rodomuoju pirštu ir nykščiu) spausti žemyn prie atramos. Nugara ir kojos turi sudaryti tiesią liniją su įsivaizduojamu 90° kampu tarp kūno ir ginklo. Kūno svoris tolygiai paskirstytas ant kelių. Prisitaikant prie atramos aukščio, kūno aukštį koreguoti atsistojant plačiau arba siauriau. Vengti kūno svorio perkėlimo ant atramos (5-2 pav.).

3. Taikymasis. Rodomuoju pirštu nustatyti keitiklį į pavienių šūvių padėtį, paskui pirštą uždėti ant nuleistuko. Po komandos „UGNIS!“ taikytis į nurodytą taikinį ir paleisti nurodytą šūvių skaičių (negavus komandos nešaudoma).

4. Baigus šaudymą, nustatyti keitiklį į saugią padėtį ir apsidairyti – pažiūrėti į kairę ir į dešinę.

5. Užimti parengties padėtį priklaupus.

5-2 pav. Kovinė padėtis priklaupus naudojant horizontaliąją atramą

5.1.3. Kovinė padėtis sėdint naudojant horizontaliąją atramą

Naudojimas

Atsižvelgiant į atramos aukštį atsisėsti galima ant žemės arba ant kėdės, dėžės, padangos ir pan. Tai užtikrina kūno padėties stabilumą ir reikiamą ginklo padėtį. Atramos konstrukcija ir jos atstumas iki kario nulemia atsisėdimo būdą: sėdėti reikia ištiesus ir pražergus kojas į priekį arba jas sukryžiavus – sėdėjimas ant blauzdų nerekomenduotinas dėl didelės traumatizmo tikimybės: gali būti patempiami kelio raiščiai, taip pat per dideli krūviai tenka kelio sąnariams.

Pradinė padėtis – parengties padėtis sėdint.

Kovinės padėties sėdint naudojant horizontaliąją atramą apibūdinimas:

1. Paruošti ginklą šaudyti.

2. Atsisėsti prieš atramą per ištiestą ranką. Atremti priekinę apsodo lovelio dalį ant horizontaliosios atramos. Ginklo buožę tvirtai įremti į petį, dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną. Kairiąja ranka naudojant atvirkštinį suėmimą (plaštaką ištiestais pirštais įremti į atramą, apsodo lovelį suimti rodomuoju pirštu ir nykščiu) spausti žemyn prie atramos. Nugara turi sudaryti tiesią liniją su įsivaizduojamu 90° kampu tarp kūno ir ginklo. Patartina vengti kūno svorį perkelti ant atramos (5-3 pav.).

3. Po komandos „UGNIS!“ taikytis į nurodytą taikinį ir paleisti nurodytą šūvių skaičių.

4. Baigus šaudymą, nustatyti keitiklį į saugią padėtį ir apsidairyti.

5-3 pav. Kovinė padėtis sėdint naudojant horizontaliąją atramą

5.2. VERTIKALIOSIOS ATRAMOS NAUDOJIMAS

5.2.1. Kovinė padėtis stovint naudojant vertikaliąją atramą iš kairės

Naudojimas

Gyvenamojoje vietovėje kaip vertikalioji atrama naudojamos įvairių statinių sienos bei įvairių konstrukcijų elementai. Miškingoje vietovėje – medžiai, kelmai, akmenys ir kt. Kaip atramą galima naudoti ne tik stabilias (pastato sienas, stulpus ir pan.), bet ir nestabilias (tinklinę tvorą ir pan.) konstrukcijas.

Pradinė padėtis – parengties padėtis stovint.

Kovinės padėties stovint naudojant vertikaliąją atramą iš kairės apibūdinimas:

1. Paruošti ginklą šaudyti.

2. Atsistoti prieš atramą per ištiestą ranką. Atremti kairiąją apsodo dalį į vertikaliąją atramą. Ginklo buožę tvirtai įremti į petį, dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną. Kairiąja ranka naudojant atvirkštinį suėmimą (plaštaką ištiestais pirštais įremti į atramą, apsodo lovelį suimti rodomuoju pirštu ir nykščiu) spausti į kairę pusę prie atramos. Nugara tiesi, kojos per kelius tiesios, sąnariai „užrakinti“ – sudaroma standi kūno konstrukcija. Nugara ir kojos turi sudaryti tiesią liniją su įsivaizduojamu 90° kampu tarp kūno ir ginklo. Kūno svoris tolygiai paskirstytas ant kojų. Esant poreikiui šaudyti aukščiau ar žemiau, aukštis koreguojamas ne sulenkiant kelius, bet atsistojant plačiau arba siauriau. Patartina vengti kūno svorį perkelti ant atramos (5-4 pav.).

3. Baigus šaudymą, nustatyti keitiklį į saugią padėtį ir apsidairyti.

4. Užimti parengties padėtį stovint.

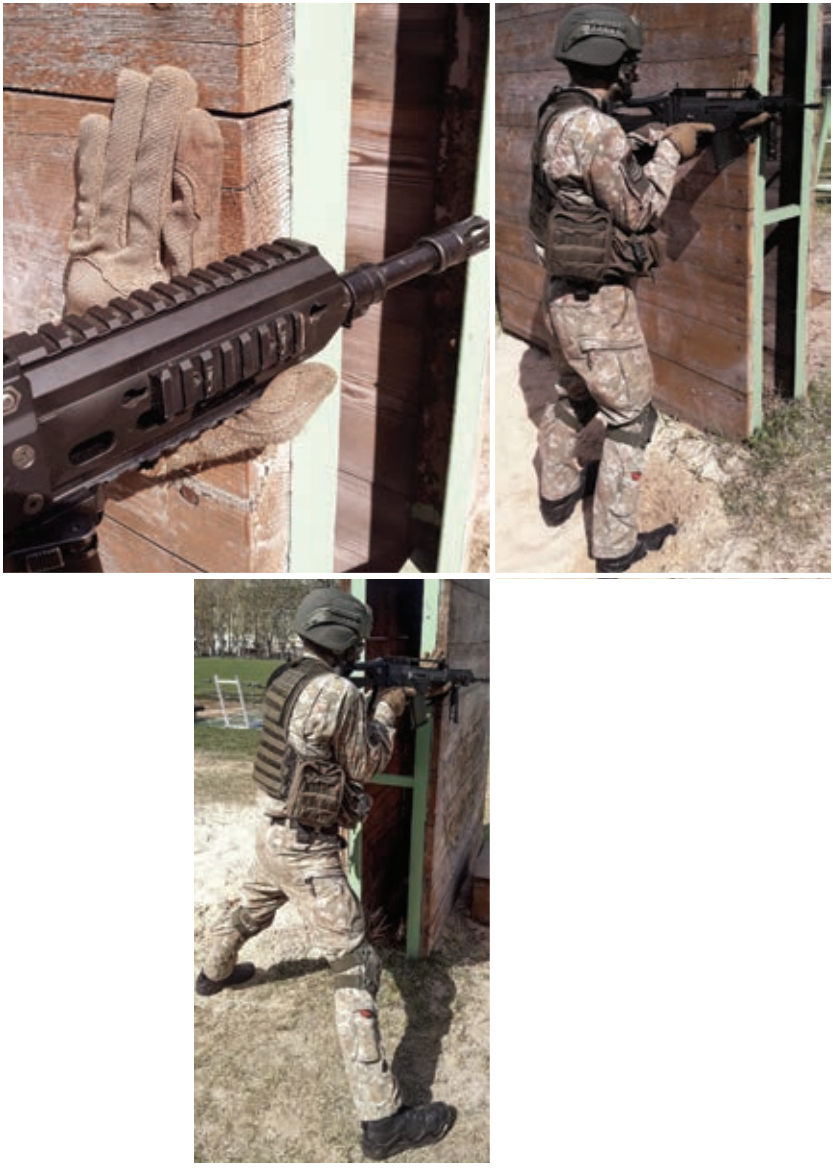

5-4 pav. Kovinė padėtis stovint naudojant vertikaliąją atramą iš kairės

5.2.2. Kovinė padėtis priklaupus naudojant vertikaliąją atramą iš kairės

Naudojimas

Šaudymo padėtį lemia atramos aukštis bei forma, angos aukštis, jei per ją šaudoma, ir maskuotės poreikis. Esant galimybei, visuomet reikia stengtis užimti žemesnę šaudymo padėtį.

Pradinė padėtis – parengties padėtis priklaupus

Kovinės padėties priklaupus naudojant vertikaliąją atramą iš kairės apibūdinimas:

1. Paruošti ginklą šaudyti.

2. Atsirėmimas. Atsiklaupti ant abiejų kelių prieš atramą per ištiestą ranką. Atremti kairiąją apsodo dalį į vertikaliąją atramą. Ginklo buožę tvirtai įremti į petį, dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną, kurią kairiąja ranka naudojant atvirkštinį suėmimą spausti į kairę pusę prie atramos. Nugara ir kojos turi sudaryti tiesią liniją su įsivaizduojamu 90° kampu tarp kūno ir ginklo. Kūno svoris tolygiai paskirstytas ant kelių. Prisitaikant prie atramos aukščio, taikymosi aukštį koreguoti kojas laikant plačiau arba siauriau. Patartina vengti kūno svorį perkelti ant atramos (5-5 pav.).

3. Baigus šaudymą, nustatyti keitiklį į saugią padėtį ir apsidairyti.

4. Užimti parengties padėtį priklaupus.

5-5 pav. Kovinė padėtis priklaupus naudojant vertikaliąją atramą iš kairės

5.2.3. Kovinė padėtis sėdint naudojant vertikaliąją atramą iš kairės

Naudojimas

Kovinė padėtis sėdint naudojant vertikaliąją atramą iš kairės naudotina, kai atramos aukštis turi įtaką šaudymo padėties pasirinkimui, siekiant padidinti šaudymo padėties stabilumą. Atrama sėdint naudojama ir tada, kai žinoma, jog reikės laukti ilgą laiką, iki bus galima paleisti ugnį.

Pradinė padėtis – parengties padėtis sėdint.

Kovinės padėties sėdint naudojant vertikaliąją atramą iš kairės apibūdinimas:

1. Paruošti ginklą šaudyti.

2. Atsisėsti prieš atramą per ištiestą ranką. Atremti kairiąją ginklo apsodo dalį į vertikaliąją atramą. Ginklo buožę tvirtai įremti į petį, dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti jo pistoletinę rankeną, o kairiąja ranka naudojant atvirkštinį suėmimą spausti į kairę pusę prie atramos. Nugara sudaro tiesią liniją su įsivaizduojamu 90° kampu tarp kūno ir ginklo. Patartina vengti kūno svorį perkelti ant atramos (5-6 pav.).

3. Baigus šaudymą, nustatyti keitiklį į saugią padėtį ir apsidairyti.

4. Užimti parengties padėtį sėdint.

5-6 pav. Kovinė padėtis sėdint naudojant vertikaliąją atramą iš kairės

5.2.4. Kovinė padėtis stovint naudojant vertikaliąją atramą iš dešinės

Naudojimas

Kovinė padėtis stovint naudojant vertikaliąją atramą iš dešinės naudotina, kai taikinys yra kairėje atramos pusėje.

Pradinė padėtis – parengties padėtis stovint.

Kovinės padėties stovint naudojant vertikaliąją atramą iš dešinės apibūdinimas:

1. Paruošti ginklą šaudyti.

2. Atsistoti prieš atramą per ištiestą ranką. Atremti dešinę apsodo lovelio dalį į vertikaliąją atramą. Ginklo buožę tvirtai įremti į petį, dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną. Kairiąja ranka naudojant atvirkštinį suėmimą spausti apsodo lovelį į dešinę pusę prie atramos. Nugara tiesi, kojos per kelius tiesios, sąnariai „užrakinti“ – sudaroma standi kūno konstrukcija. Nugara ir kojos turi sudaryti tiesią liniją su įsivaizduojamu 90° kampu tarp kūno ir ginklo. Kūno svoris tolygiai paskirstytas ant kojų. Esant poreikiui šaudyti aukščiau ar žemiau, aukštis koreguojamas ne sulenkiant kelius, bet atsistojant plačiau arba siauriau. Vengti kūno svorį perkelti ant atramos (5-7 pav.).

3. Baigus šaudymą, nustatyti keitiklį į saugią padėtį ir apsidairyti.

4. Užimti parengties padėtį stovint.

5-7 pav. Kovinė padėtis stovint naudojant vertikaliąją atramą iš dešinės

5.2.5. Kovinė padėtis priklaupus naudojant vertikaliąją atramą iš dešinės

Naudojimas

Kovinė padėtis priklaupus naudojant vertikaliąją atramą iš dešinės pasitelkiama, kai taikinys yra kairėje atramos pusėje, o šaudymo padėties aukščio dimensiją lemia atramos dydis, taip pat kai siekiama mažinti iš už priedangos matomą kario siluetą ir didinti šaudymo padėties stabilumą.

Pradinė padėtis – parengties padėtis priklaupus.

Kovinės padėties priklaupus naudojant vertikaliąją atramą iš dešinės apibūdinimas:

1. Paruošti ginklą šaudyti.

2. Atsirėmimas. Atsiklaupti ant abiejų kelių prieš atramą per ištiestą ranką. Atremti dešinę ginklo apsodo lovelio dalį į vertikaliąją atramą. Ginklo buožę tvirtai įremti į petį, dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną. Kairiąja ranka naudojant atvirkštinį suėmimą spausti pistoletinę rankeną į dešinę pusę prie atramos. Nugara ir kojos turi sudaryti tiesią liniją su įsivaizduojamu 90° kampu tarp kūno ir ginklo. Kūno svoris tolygiai paskirstytas ant kelių. Prisitaikant prie atramos aukščio, kūno aukštį koreguoti atsistojant plačiau arba siauriau. Vengti kūno svorį perkelti ant atramos (5-8 pav.).

3. Baigus šaudymą, nustatyti keitiklį į saugią padėtį ir apsidairyti.

4. Užimti parengties padėtį priklaupus.

5-8 pav. Kovinė padėtis priklaupus naudojant vertikaliąją atramą iš dešinės

5.2.6. Kovinė padėtis sėdint naudojant vertikaliąją atramą iš dešinės

Naudojimas

Kovinė padėtis sėdint naudojant vertikaliąją atramą iš dešinės naudojama šaudant į taikinius nurodytame ugnies sektoriuje, kai atrama ir jos aukštis leidžia atsiremti.

Pradinė padėtis – parengties padėtis sėdint.

Kovinės padėties sėdint naudojant vertikaliąją atramą iš dešinės apibūdinimas:

1. Paruošti ginklą šaudyti.

2. Atsirėmimas. Atsisėsti prieš atramą per ištiestą ranką. Atremti dešinę ginklo apsodo lovelio dalį į vertikaliąją atramą. Ginklo buožę tvirtai įremti į petį, dešiniosios rankos plaštaka tvirtai laikyti pistoletinę rankeną. Kairiąja ranka naudojant atvirkštinį suėmimą spausti pistoletinę rankeną į dešinę pusę prie atramos. Nugara turi sudaryti tiesią liniją su įsivaizduojamu 90° kampu tarp kūno ir ginklo. Vengti kūno svorį perkelti ant atramos (5-9 pav.).

3. Baigus šaudymą, nustatyti keitiklį į saugią padėtį ir apsidairyti.

4. Užimti parengties padėtį sėdint.

5-9 pav. Kovinė padėtis sėdint naudojant vertikaliąją atramą iš dešinės

VI dalis

6. GRANATOS METIMAS

6.1. GRANATOS METIMAS IŠ UŽ PRIEDANGOS .....I 6-1
6.2. GRANATOS METIMAS GULINT.....I 6-3

6.1. GRANATOS METIMAS IŠ UŽ PRIEDANGOS

Naudojimas

Granatos metimas iš už priedangos naudotinas artimojoje kovoje, valant priešo užimtas patalpas arba ginantis gyvenamojoje vietovėje.

Pradinė padėtis – parengties padėtis stovint.

Granatos metimo iš už priedangos apibūdinimas:

1. Laikant ginklą kairiojoje rankoje už apsodo lovelio dešiniąja ranka ištraukti granatą iš dėklo.

2. Ištraukti granatos žiedą:

2.1. laikyti granatą dešiniojoje rankoje (saugos svirtelė fiksuojama delnu);

2.2. perkišti kairiosios rankos rodomąjį arba vidurinįjį pirštą pro granatos žiedą;

2.3. laikyti pirštą, perkištą pro granatos žiedą taip, kad būtų galima ištraukti saugos kaištį ir stipriai patraukti granatos žiedą;

2.4. ištraukus saugos kaištį, saugos svirtelė turi būti tvirtai laikoma prispausta prie granatos korpuso.

3. Atsistoti veidu į priedangą taip, kad būtų galima riešu ar dilbiu pasiekti priedangos kraštą.

4. Garsiai perspėti balsu „GRANATA!“, „METU!“ arba naudoti kitą iš anksto sutartą žodį.

5. Mesti / ridenti granatą: užsimoti atgal nelenkiant rankos per alkūnę ir mostu pirmyn sviesti granatą už priedangos. Granatą paleisti tada, kai dešiniosios rankos riešas / dilbis palies priedangos kraštą (6-1 pav.).

6. Numetus granatą užimti kovinę padėtį stovint.

6-1 pav. Granatos metimas iš už priedangos

Pastabos:

1. Metant granatą taikyti taip, kad ji atsitrenkusi į už priedangos esančią sieną atšoktų ir judėtų tolyn už priedangos. Mūšio metu priešas taip pat gali įmesti granatą į vieneto pozicijas. Vengdami maišaties kariai turėtų būti iš anksto susitarę dėl komandų, kuriomis pranešama apie į priešo pozicijas metamą ir priešo įmestą granatą. Rekomenduojama, prieš metant granatą į priešo pozicijas, garsiai perspėti „METU!“, o į priešo granatą reaguoti sušunkant „GRANATA!“, tuo pat metu greitai užimant saugią padėtį.
2. Kai saugos kaištis ištrauktas, granata turi būti tuojau pat išmesta – draudžiama saugos kaištį įstatyti atgal į vietą.

6.2. GRANATOS METIMAS GULINT

Naudojimas

Granatos metimas gulint naudotinas kaunantis atviroje vietovėje, miško sąlygomis ir gyvenamojoje vietovėje.

Pradinė padėtis – parengties padėtis gulint.

Granatos metimo gulint apibūdinimas:

1. Verstis į kairę ir atsigulti ant kairiojo šono. Perimti ginklą į kairiąją ranką, laikant jį už apsodo lovelio, sulenkti per alkūnę ir ant dilbio pasidėti ginklą dėtuve į išorę, vamzdžiu į taikinio pusę. Dešiniąja ranka ištraukti granatą iš dėklo.

2. Ištraukti granatos žiedą:

2.1. laikyti granatą dešiniojoje rankoje (saugos svirtelė fiksuojama delnu);

2.2. perkišti kairiosios rankos rodomąjį arba vidurinįjį pirštą pro granatos žiedą;

2.3. laikyti pirštą, perkištą pro granatos žiedą, taip, kad būtų galima ištraukti saugos kaištį ir stipriai patraukti granatos žiedą (ištraukus saugos kaištį, saugos svirtelė turi būti tvirtai laikoma prispausta prie granatos korpuso).

3. Garsiai perspėti balsu „GRANATA!“ arba „METU!“ ar naudoti kitą iš anksto sutartą žodį.

4. Granatos metimas. Pritraukti dešinįjį kelį ir atsigulti ant kairiojo peties. Pastūmus kairiosios rankos dilbiu staigiu ridenimosi judesiu perkelti kūno svorį ant sulenkto dešiniojo kelio. Atsirėmus kairiąja ranka į žemę pastatyti kairiąją koją žingsnio atstumu į priekį ir kartu užsimoti dešiniąja ranka atgal. Dešiniosios rankos mostu pirmyn sviesti granatą. Paleidus granatą pratęsti dešiniosios rankos judesį ir atsiremti delnu į žemę, tada kairiąją koją ištiesus per kelį atgal, tuo pat metu perkelti svorį ant kairiosios rankos ir greitai atsigulti ant žemės (6-2 pav.).

5. Užimti parengties padėtį gulint.

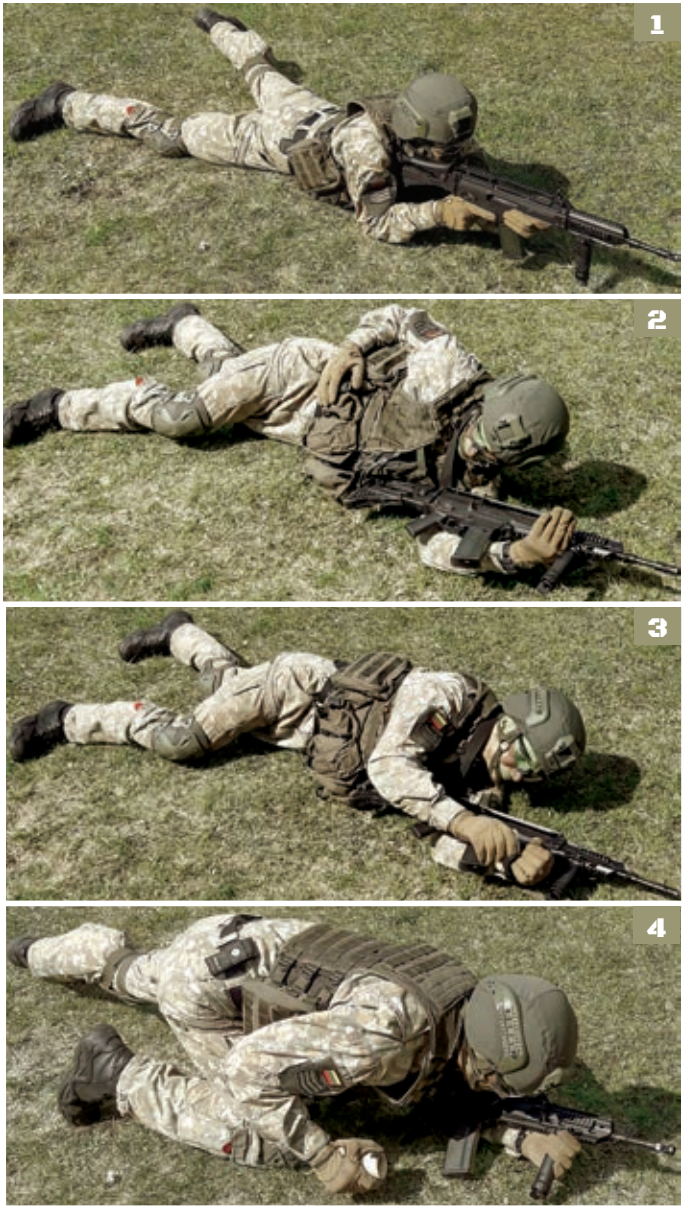

6-2 pav. Granatos metimas gulint

Pastaba. Saugantis priešo ugnies numetus granatą kariui būtina kaip galima greičiau mažinti matomą savo siluetą, t. y. atsigulti.

PABAIGAI

Baziniai kario individualūs įgūdžiai pradedami formuoti Baziniame kario kurse ir aprašyti „Lietuvos kareivio knygoje“. Jie tobulinami Individualių įgūdžių atnaujinimo kursuose (IĄAK), o atskiros užduotys treniruojamos pagal karinio rengimo programas ar karinio vieneto nusistatytas individualias užduotis, kurios aprašytos patvirtintame Individualių užduočių sąraše (IUS).

„Kario individualių įgūdžių tobulinimo vadovas“ parengtas remiantis ilgamete patirtimi rengiant Lietuvos kariuomenės karius, savanorius, brolius ir seses šaulius, Ukrainos kariuomenės karius ir kitų sukarintų organizacijų kovotojus, kurie įgytus įgūdžius praktiškai patikrino realiame mūšio lauke.

Meistriškumui tobulinti, įskaitant kario rengimą, ribų nėra, tad „Kario individualių įgūdžių tobulinimo vadovas“, visas ar dalimis, gali būti taikomas kaip mokomoji medžiaga siekiantiems aukštesnio meistriškumo individualių kario įgūdžių srityje.

GENEROLO JONO ŽEMAIČIO
LIETUVOS KARO AKADEMIJA

Vidmantas Eitutis

KARIO INDIVIDUALIŲ ĮGŪDŽIŲ TOBULINIMO VADOVAS

Fotografas – Eimantas Genys
Nuotraukose kovines padėtis demonstruojantis
karys – krn. Lukas Adomaitis
Vaizdo montažo autorius – krn. Benas Laskys („Raganius“)
Maketavo Laima Adlytė
Redagavo Rūta Matukonienė

2023-01-23. Tiražas 1000 egz. Užsakymas GL-48.
Išleido Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademija,
Šilo g. 5A, LT-10322 Vilnius
Spausdino Lietuvos kariuomenės Karo kartografijos centras,
Muitinės g. 4, Domeikava, LT-54359 Kauno r.